1893 — 1973
80 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXX. Ч. 108. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 12-го ЧЕРВНЯ 1973 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK TUESDAY, JUNE 12, 1973 No. 108. VOL. LXXX.

ВЛАДИКИ, ДУХОВЕНСТВО І ТИСЯЧІ ГРОМАДЯН ЗУСТРІЧАЛИ І ВІТАЛИ В НЮ ЙОРКУ БЛАЖЕННІШОГО ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА КАРДИНАЛА ЙОСИФА, ЯК ПЕРШОГО ПАТРІЯРХА УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ. ПОШАНА ДО МИНУЛОГО ТА ЗМАГАННЯ ЗА КРАЩЕ МАЙБУТНЄ БУЛИ ГОЛОВНОЮ ТЕМОЮ ВИСТУПІВ ПЕРВОІЄРАРХА.

КОРОТКІ ВІСТКИ

Понеділок, 11 гервня 1973

ЛІВІ ТЕРОРИСТИ В АРГЕНТИНІ СКЛИКАЛИ ПРЕСОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ, на якій об'яснили свої позиції. Дві групи терористів заявили свою піддержку для нового, перонїстського уряду президента Гектора Кампори. Але одна група троцькістів заявила, що буде продовжувати боротьбу „за дійсний соціялізм". Троцькісти заперечили, що це їх група вимагала викупу від американських фірм „Форд", „Дженерал Моторс" і інших. Останніми місяцями в Аргентині збільшилася кількість атентатів, схоплень і грабіжей.

ЧОТИРЬОХ МОРЯКІВ ЗАСУДЖЕНО на ув'язнення та деградовано в ранзі за участь у страйку, тоді, як їх корабель у берені ц. р. виконував службу на водах Північного В'єтнаму. Вже перед цими останніми засудами три інші моряки були засуджені в цій самій справі, я 5 інших ще чекає суду. Страйкуючі моряки передали були своєму капітанові петицію із рядом скарг на нього і на командний склад і домагалися, щоб капітан зустрівся з цілою групою. Капітан погодився на зустрічі для обговорення скарг, але з кожним моряком окремо.

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН, ПРАВДОПОДІБНО, ЦЬОГО ТИЖНЯ ПРОГОЛОСИТЬ новий плян боротьби із усе ширшою інфляцією. Подробиці нового пляну ще не відомі, але існують здогади, що Президент може проголосити „замороження" цін і платень. Теперішній зріст цін є найбільший від кінця Другої світової війни.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ГОЛДА МЕІР, промовляючи під час бенкету на пошану західньонімецького канцлера Віллі Брандта, який перебуває тепер на відвідинах в Ізраїлі, заявила: „Дозвольте мені виявити те, що ми маємо проти Мойсея.Сорок років водив він нас по пустині, щоб завести нас на такий клапоть землі на Середньому Сході, де немає ніякої нафти".

„Союзівка" готується до дитячих таборів

Кергонксон, Ню Йорк. — Цьогорічний сезон для дітей та молоді на „Союзівці" розпочнеться 23-го червня відкриттям табору для дівчат у віці від 7 до 11 років. Цей табір буде першим з таборів і курсів, які відбуватимуться на цій оселі Українського Народного Союзу серед чарівних гір Кетскіл. Табір дівчат триватиме три тижні, від 23-го червня до 14-го липня. Після цього приходить черга на хлопців. Їхній табір почнеться 15-го липня, а закінчиться 4-го серпня. Ці табори дадуть дітям нагоду відпочати серед прекрасної природи, набути здоров'я, запізнати нових приятелів і чогось навчитися, наприклад, українських пісень, танків, віршиків тощо. Цього року команданткою дитячих таборів буде пані Євгенія Цікало, а їй для допомоги буде 6 до 8 „сестричок" і „братчиків".

Для старших віком хлопців і дівчат, „Союзівка" плянує тенісовий табір і Курси Українознавства. Тенісовий табір триватиме від 23-го до 29-го червня. На цей табір, який буде під проводом відомих українських тенісістів, Зенона Снилика та Юрія Савчака, може записуватися молодь у віці 12 до 18 років. Це вже третій рік з черги, що табір відбувається на „Союзівці". Кожного дня учасники табору мавимуть приблизно 4 години практичних зайнять на 5-ох недавно відновлених твердих кортах та на одному глиняному. Інструктори будуть звертати особливу увагу на підставові удари, загальну стратегію гри та на фізичну й ментальну заправу до турнірових змагань. Будуть також висвітлені інструкційні фільми та обговорюватиметься різні нюанси тенісової гри. Учасники табору зможуть випробувати набуте знання під час турніру СУАСТ-СХІД, який відбудеться на „Союзівці" зараз після закінчення тенісового табору, тобто від 30-го червня до 1-го липня. Кошти цього однотижневого табору виносять по 66 долярівза харчі й приміщення та 34 доляри за тенісові інструкції.

5-го червня розпочнуться Курси Українознавства, які триватимуть до 29-го червня і закінчаться градуаційними церемоніями та бенкетом. На цих Курсах, високо кваліфіковані інструктори викладатимуть українську мову, літературу, історію, культуру та народне мистецтво. Повна заплата за Курси виносить тільки 150 долярів. Щоденні виклади будуть переплетені забавами, вечірками, спортом тощо.

Реєстрації на всі табори та Курси Українознавства, як також замовлення на вакації, вже тепер можна зголошувати до: UNA Estate, Fordmore Rd., Kerhonkson, N.Y. 12446, тел.: (914) 626-5641.

Помер Василь Салабун, довголітній секретар 76-го Відділу УНСоюзу в Нюарку

До Головної Канцелярії наспіла вістка з Нюарку, що там помер на 70-ому році життя Василь Салабун, довголітній секретар 76-го Відділу УНСоюзу, Т-ва св. Івана Хрестителя. Бл.п. Василь Салабун народився в селі Войткова, Добромильського повіту в Україні. По приїзді до Америки включився в організоване українське життя, в тому і до праці в 76-ому Відділі УНСоюзу, в якому був впродовж 29 років секретарем. Був він теж делеґатом цього Відділу на цілому ряді Конвенцій УНСоюзу, а після заснування Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Нюарку був обраний касиром О.К. Ослаблений недугою, бл.п. Василь Салабун передав уряд секретаря в січні 1972 року молодшому секретареві, а збори Відділу обрали його тоді одноголосно почесним предсідником Відділу.

Помер бл.п. Василь Салабун 9-го червня ц.р., осиротивши дружину Марію, синів Володимира і Йосифа та доньку Анну, як теж численну союзову родину і місцеву українську громаду. Похорон покійного відбудеться в середу, 13-го червня, з похоронного заведення Литвина та церкви св. Івана Хрестителя, починаючи о год. 9:30 рано.

Президент Ніксон закликає випускників університету бути оптимістами

Орляндо, Флорида. — Під час ґрадуаційних церемоній в Флоридському Технологічному Університеті, президент Ніксон виголосив промову, в якій наголошував позитивні аспекти американського життя. Він згадав про проблеми, які існують в економічній та політичній ділянці, але заявив, що тепер не є час на песимістичні балачки, бо хоч проблеми існують, Америка спроможна їх розв'язати. Президент Ніксон не заторкав Вотерґейтської афери. Натомість він зазначив, що американські телевізії переповнені програмами, в яких наголошується, „що є зле з Америкою", а Президент думає, що краще розпочати говорити про те, „що є доброго в Америці". Він заявив, що цьогорічна кляса випускників є першою за 12 років, яка закінчує студії в час, коли ЗСА вже не зв'язані з В'єтнамською війною та, що цьогорічні ґрадуанти вже не будуть покликані до військової служби. Президент Ніксон сказав, що сильна Америка не є загрозою для миру, а навпаки, сильна Америка є запорукою світового миру. Президент заторкнув також проблему інфляції. Він сказав, що зріст цін є не тільки американською проблемою, а загальносвітовою. По всьому світі люди починають краще жити, вимагаючи все більше продуктів. Тому ціни на харчові й інші продукти пішли вгору, — сказав Президент. На думку президента Ніксона, розв'язку цієї проблеми треба знаходити у вищій продукції. Коли буде більше продуктів, то ціни зменшаться. Президент Ніксон говорив також про „американського духа". Він сказав, що в цій країні було багато таких, що перестали вірити в існування того „духа" протягом довгих років В'єтнамської війни. Але, коли повернулися наші воєннополонені, повні сили й віри в Америку, то американці побачили, що ця країна таки має потрібну силу й характер, щоб довести світ до миру — ствердив Президент.

Ген. Ф. Франко назначив прем'єра еспанського уряду

Мадрид. — Від громадянської війни в роках 1936-39 генерал Франціско Франко стояв на чолі еспанської держави як її голова і як керівник її уряду. У зв'язку з похилим віком еспанського диктатора, якому минає 80 років життя, вже від якогось часу в Еспанії велися розмови на тему його наслідника і змін в уряді. За останні роки була змінена еспанська конституція у тому сенсі, що на випадок відходу від активного управління державою, чи смерти, головою держави мав стати принц Хуан Карльос з титулом еспанського короля. На практиці, однак, до 8 червня ген. Франко залишився і головою держави і прем'єром еспанського уряду. 8 червня ген. Франко зрезиґнував з головства уряду і назначив еспанським прем'єром адмірала Карреро Блянко. За собою ген. Франко все таки зберіг головство держави та пост головнокомандуючого еспанськими збройними силами. Згідно з інформаціями, теперішній уряд зрезиґнує і буде сформований новий кабінет новопризначеним прем'єром, який відповідатиме за свою працю безпосередньо перед ген. Франко, як головою держави.

Якщо торгівля між ЗСА й СССР не дасть бажаних успіхів, то прийде до загострення взаємин між ними

Вашинґтон. — В опрацьованій для Конґресу студії про перспективи американсько-совєтських економічних і торговельних взаємин, автори її — видатні американські совєтологи з Конґресової бібліотеки Джон П. Гардт та Джордж Д. Голлідей — передбачають, що ЗСА скористають більше на поширеній торгівлі із Совєтським Союзом, як на дотеперішніх обмежених економічних зв'язках. Поширення торговельних взаємин приведе, на думку названих економістів, до полегшення взаємин і контактів у політичній, культурній та інших ділянках. Протеж, попереджають автори цієї студії, якщо поширені торговельні зв'язки не дадуть бажаних успіхів, то треба буде сподіватися гострого погіршення у взаєминах між ЗСА і Совєтським Союзом. Користі для ЗСА із поширення торговельних зв'язків із Совєтським Союзом будуть зосереджуватися в таких ділянках, як імпорт нафти і природного газу й експорт сої, зерна, компютерів та інших технологічних виробів. Передминулого року торгівля ЗСА із СССР виносила 200 мільйонів долярів, минулого року збільшилася ця сума у зв'язку з продажем збіжжя Совєтському Союзові до одного більйона долярів. Тепер, головним чином із перспективою імпорту сибірського природного газу до ЗСА сума торговельних зв'язків може збільшитися наприкінці теперішньої декади до 5 більйонів долярів. Можливості достави природного газу із Сибіру до ЗСА мали б бути обговорені під час відвідин генерального секретаря ЦК КПСС Л. Брежнєва у Вашинґтоні в днях 18-23 червня ц. р.

Ціни приватних домів, включно з коштами удержання, зросли на 91.7% за останніх 20 років

Вашинґтон. — Бюро статистики праці заявило, що за останніх 20 років ціни приватних домів, включно з їх вдержанням, зросли на 91.7 відс., перевищаючи зростаючі кошти у всіх ділянках, крім ділянки послуг. Від 1953-го року кошти харчів зросли на 61.2 відсотка, кошти інших консумпційних продуктів зросли на 37.5 відсотка, а кошти послуг зросли на 145.5 відсотка. Майже 92-відсотковий зріст цін на приватні доми включає кошти закупу, морґеджеві відсотки, вдержання будинку та маєткові податки.

ПАТРІЯРША ЗУСТРІЧ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — „Вітай нам наш Патріярше!" — проголошували написи на транспарентах; „Між першими пом'яни Господи нашого Патріярха Блаженнішого Йосифа" — згадували Владики і діякони під час Святих Літургій в Церквах; „Вітаємо Вас, Блаженніший, як нашого першого Патріярха" — говорили промовці під час багатьох зустрічей і привітань Первоієрарха Української Католицької Церкви Блаженнішого Йосифа VII. в Ню Йорку, під знаком яких вцеціло стояла велика українська громада цієї світової метрополії минулої суботи і неділі, 9 і 10-го червня. Головною темою багатьох виступів Блаженнішого під час цих зустрічей і привітань були ствердження, що українці на поселених від часу його перших відвідин п'ять років тому зробили великий поступ та поради і заклики, щоб дорожити і зберігати своє минуле, але єднати всі свої сили і ресурси у змаганні за краще майбутнє.

ПРИВІТАННЯ НА ЛЕТОВИЩІ

На закінчення своїх архипастирських відвідин митрополій Української Католицької Церкви в Канаді та ЗСА, Верховний Архиєпископ Кардинал Йосип Сліпий прибув 9 червня до найбільшого українського поселення в метрополітальному Ню Йорку. Для українців католиків Ню Йорку була змога вдруге зустрічати Голову Української Католицької Церкви, а форма та розміри привітальних церемоній та зустрічей повнозно заманіфестували, з яким глибоким пієтизмом і пошаною та довір'ям ставляться широкі маси вірних Української Католицької Церкви до свого найвищого Архиєрея. Згідно з наміченим пляном, Верховний Архиєпископ прибув в товаристві єпископа Стемфордської єпархії Йосифа Шмондюка та єпископа Торонтської єпархії Ізидора Борецького і свого секретаря о. д-ра П. Стецюка на нюйоркське летовище Ля Ґвардія о год. 5:55 по полудні. Вітати Верховного Архиєрея вийшли молоді і старші, діти і особи похилого віку. Більше тисячі осіб заповнили велику прийомну залю на летовищі. Понад двісті пластунів та сумівців в своїх одностроях і з прапорами, делеґації ветеранських організацій УПА, 1-ої Дивізії УНА, ОбВУА, Броди „Лев", 41-го Відділу св. Юрія, Католицьких Українських Ветеранів — творили почесну варту для Високого Гостя української громади в Ню Йорку. Появу Верховного Архиєпископа присутні зустріли бухливими окликами „Слава!" та „Вітаємо нашого Патріярха!", а група з 20-ти дітей в національних одягах, квітами встеляла дорогу Голові Української Католицької Церкви. При вході на залю делеґація Українського Громадського Об'єднаного Комітету в складі адв. Романа Гутлевича, голови Метрополітального Відділу УККА, Олександри Кіршак та д-р Софії Карпінської разом з представниками наших найменших Марти Данилюк і Марти Менцінської привітала Верховного Архиєпископа за традиційним українським звичаєм хлібом та сіллю. Привітальне слово сказав голова Р. Гутлевич, після чого Верховний Архиєпископ в супроводі наших найменших увійшов до залі, де його привітав від деканатів Ню Йорку та Брукліну о. декан П. Федорчук, а відтак представники українського організованого громадянства мали змогу безпосередньо зустрінутися з Верховним Архиєпископом та передати йому свої привіти. Від Пласту з привітальною промовою виступив Ростислав Декайло, який очолював делеґацію в складі Олега Данилюка, Донни Лопатинської та Ксені Зелик. Слово від СУМА сказала Ірина Кваснiй. „В одній із своїх проповідей, Ви, дорогий наш Владико, сказали, що Ви приїхали до нас по наші серця . . . Тому в імени всієї сумівської молоді ми приносимо Вам наші серця на чистих і теплих долонях і складаємо їх з найбільшою любов'ю до Ваших струджених стіп, а Ви, як добрий і люблячий Батько, пригорніть їх до свого повного любови серця, щоб почути, як щиро вони для Вас б'ються" — заявила голова делеґації СУМА, передаючи в товаристві Олега Островського та Юрка Стецко квіти Достойному Гостеві. Проф. Василь Лев в товаристві д-ра Володимира Трембіцького передав привітання від українського наукового світу, а від комбатантів промовляв д-р Іван Козак. Від українського організованого жіноцтва виступила з привітальним словом Дарія Степаняк, а від Т-ва за Патріярхальний Устрій мґр Ярослав Щербанюк. У своєму слові до зібраних Верховний Архиєпископ висловив подяку за такий спонтанний вияв в його сторону пошани та любови, підкреслив велику життєву силу українських поселень у світі, що їх він мав змогу відвідати, починаючи з Австралії, висловлюючи одночасно віру в остаточну перемогу справедливости та правди і перестерігаючи перед неоправданими песимістичними настроями. „Ми великий народ, — говорив він, — і ми не повинні боятися, що пропадемо". На закінчення привітальних церемоній на летовищі, Верховний Архиєпископ зустрівся ще з представниками української та чужої преси, яким дав вичерпні відповіді на численні запити, зокрема на запити кореспондента „Ню Йорк Таймс-у", про що й була довша згадка в частині понеділкового видання цього великого щоденника.

У ЦЕРКВІ СВ. ЮРА

Прямо з летовища Блаженніший з почетом переїхали до парафії св. Юра при сьомій вулиці, яка на той час була закрита для загального руху. Тисячі осіб очікували Первоієрарха, вітаючи його ентузіястичними оплесками та окликами. На вулиці, як і на летовищі, було зокрема багато молоді. Бурхливі оплески повторилися, як о год. 7-ій вечора Блаженніший в процесії з Владиками і духовенством перейшли із парафіяльного дому до церкви. Тут, як і на летовищі, порядкову службу сповняли американські і українські ветерани, як і відділ міської поліції під командою українців капітана Михайла Лучова та сержантів Гр. Полчія і Шрамка, які у своїх парадних уніформах увесь час асистували Блаженнішому. Тільки мала частина приявних могла зміститись в церкві, при вході до якої Достойного Гостя

(Закінчення на стор. 8-ій)

Блаженніший Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф

„ГРОМАДА МОЖЕ ЧУДЕС ДОКОНУВАТИ, АЛЕ ТРЕБА ВМІТИ ЇЇ З'ЄДНАТИ" — ЗАЯВИВ БЛАЖЕННІШИЙ ПІД ЧАС ВІДВІДИН У БОФФАЛО

Боффало (О.Б.). — Після проведеної церковно-громадським комітетом зусильної і широкої підготови, зосередженої в бажанні „Якнайдостойніше привітати величну Постать нашої доби", українська громада міста Боффало й околиць дочекалася великого й урочистого дня: відвідин Первоієрарха УКЦеркви. Перешкод було багато, але всіх їх переможено з успіхом, згідно із заявою Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кир Йосифа під час бенкету, що „громада може чудес доказувати, але її треба вміти з'єднати і розумно використати всі її можливості, бо ми народ здібний і витривалий".

Нетерпеливе очікування на приїзд Їх Блаженства почалося в четвер 7 червня ц.р., що був звичайним робочим днем. Вже від год. 5-ої по полудні почали заїжджати авта на паркову площу перед летовищем, де порядок втримували члени Братства кол. Вояків 1-ої Української Дивізії УНА, і стійку відбували ветерани із станиці ч. 6245. Між прибулими були: голова повіту Едвард Ріґен, шериф М. Аміко, посадник міста Боффало Стенлі Маковскі, всі члени Президії і Комітету, представники Товариств й Організацій, як також делеґація від української православної церкви з настоятелем о. д-ром Семеном Гаюком. Стояли в лавах члени Пласту і СУМА у своїх уніформах. Було багато молоді в народних одягах — одним словом святковий настрій і цікавість.

Першим, хто привітав Достойного Гостя в асисті торонтського Владики Кир Ісидора і духовенства, був єпископ Стемфордської дієцезії Кир Йосиф Шмондюк, який коротко з'ясував страдально-геройський шлях нашого Першого Патріярха, чим викликав грімкі оплески майже 600 зібраних. Опісля слідували привіти від посадника міста, представника повіту, голови Відділу УККА Василя Шарвана та вручення квітів. Короткі привіти та квіти передали делеґації Пласту і СУМА. Піснею „Многоліття" закінчено ці вступні привітання в гостинних кімнатах Пограничного Уряду і валка з двома сотнями авт під охороною поліційної служби від'їхала шляхом попри будинок міської управи (City Hall) до парафіяльної церкви св. о. Миколая при вул. Філмор і Онейда.

У скорому часі вирушив церковний почет з Їх Блаженством, єпископами і духовенством до церкви, де на сходах привітав Первоієрарха місцевий парох і декан о. шамб. д-р Павло Івахів. По боках почту почесну службу сповняло юнацтво Пласту і СУМА. В церкві і навколо неї зібралися миряни з Боффало й околиці. Тут приявні мали нагоду почути від Блаженнішого слова розради і великих завдань, які стоять перед нашою Церквою і Народом. Відспіванням многоліття закінчено ту церковну частину зустрічі.

Біля 9-ої години веч. у великій залі ресторану Cordon Blue розпочався бенкет у честь Їх Блаженства. Увагу всіх звертав на себе 6-стоповий портрет Їх Блаженства-„Українського Мойсея", який провадить тисячі українських мирян, зібраних на площах Соборів св. Юрія і Св. Софії до обіцяної, а тепер поневоленої України. Маестро Маріян Борачок з умінням мистця намалював цей портрет і за це одержав заслужені вияви признання від приявних і зокрема від Їх Блаженства.

Бенкет відкрито молитвою і кількома словами о. декана шамб. д-ра Павла Івахова, який передав дальший провід д-рові Андрієві Дякунові, голові діяльного Відділу Т-ва за ПУУКЦеркви. На вступі приявні вислухали короткої мистецької програми, на яку склалися: виступ чоловічого хору „Бурлаки" з

(Закінчення на стор. 8-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Диктатура в поході

Коментуючи недалекі відвідини Брежнєвим ЗСА, совєтська преса підкреслює, що СССР не погодиться на ніякі домовлення, якщо ЗСА намагатимуться вести переговори „з позицій сили". Про східну однобічність такої совєтської вимоги засвідчує факт, що в той самий час СССР інтенсивно продовжує розбудовувати власні силові позиції і з таких власне „силових позицій" намагається вести свою зовнішню політику.

Чимало світла на таку совєтську політику кидають совєтські коментарі на тему XXVII сесії Ради Економічної Самодопомоги (РЕВ), що відбулася на початку червня з участю членів цієї Ради — СССР та його сателітів в Европі, делеґацій Куби та Юґославії. Коментатор Б. Родінов на сторінках „Известий" з 2 червня пише, що „за неповних два роки, які проминули від часу прийняття Комплексної програми соціялістичної економічної інтеґрації . . . багато зроблено. Від координації вже „зверстаних" начорно п'ятирічних плянів країни РЕВ перейшли до узгіднювання п'ятирічних плянів в стадії їх розпрацьовування, з використанням вислідів консультацій щодо основних питань економічної і науково-технічної політики, у пов'язанні з перспективними плянами та прогнозами . . . Співпраця в області плянування, науки й техніки, матеріяльного виробництва органічно в'яжеться з поширюванням співпраці в області монетарно - фінансових і кредитних відношень . . . Незупинно збільшується міжнародний авторитет Ради Економічної Взаємодопомоги". Коли ж йдеться про останню сесію РЕВ, то її завданням було не тільки зробити підсумки дотеперішніх досягнень на відтинку „соціялістичної інтеґрації" господарств СССР та всіх інших соціялістичних держав, але й „розкрити ще не використовувані можливості" у розбудові „силової позиції" соціялістичного бльоку під проводом СССР.

На сучасному етапі СССР вже не вдоволяється тільки інтеґрацією соціялістичного бльоку і розбудовою сили на базі самого цього бльоку, а започаткував заходи, щоб забезпечитися на шляху розбудови своїх „силових поцицій" можливо найбільшою допомогою західніх держав, в тому також ЗСА та Японії. Совєтська „мирна офензива" має за завдання допомогти Москві здійснити свій плян „догнати і перегнати" капіталістичний світ, тобто забезпечити для совєтських правителів такі вихідні силові позиції, з яких можна буде не тільки переговорювати, але й просто диктувати свої вимоги.

Багате літо 1973

Якщо йде про поширення і поглиблення знання про Україну, її історію й культуру, то найближчі літні місяці відкривають для українського молоді в діяспорі, в різних країнах українського поселення у світі великі можливості й нагоди.

Широко поставлена програма українських студій у програмі Літньої Школи 1973 року при найстаршому і найбільш престижевому американському Гарвардському Університеті. В названому університеті, в якому колись і згадки не було про якісь українські курси чи виклади, де завжди й над усім домінувала російська наука, російські тенденції й погляди, передбачені у програмі його цьогорічної Літньої Школи два курси української історії, курс української літератури і два курси української мови для початківців і для заавансованих. Триватимуть курси вісім тижнів від 2 липня до 24 серпня. Учасники їх зможуть користати з багатих книжкових засобів і збірок бібліотеки Гарвардського Університету й Семінару Українських Студій.

В Німеччині, протягом липня і серпня цього року проходитиме літній семестр Українського Вільного Університету у Мюнхені з широкою програмою викладів у різних ділянках українознавства на усіх трьох факультетах: філософічних, правничих і суспільно - економічних наук. Крім викладів цього семестру буде відбуватися в часі від 1 до 21 серпня ц. р. літній курс українознавства для тих студентів чужих університетів, які не мали змоги засвоїти тих чи інших ділянок українознавства в середній школі.

Всесторонньо розплянована програма українознавчих викладів на Четвертому Академічному Курсі в Українському Католицькому Університеті ім. св. Климента Папи в Римі під проводом Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого. В програмі цього курсу, що відбудеться в днях 19 червня до 19 липня, передбачені виклади з філософії, музики, літератури, історії і вчення Церкви, народного господарства, літератури, мови й соціології. Викладачами будуть професори УКУ, видатні українські науковці з різних країн, особливо з Европи і з ЗСА. Учасники курсів матимуть змогу — поза викладами — вивчати на місці мистецтво й історію античного, середньовічного й новітнього Риму.

З дотеперішніх інформацій відомо, що українська молодь зацікавлена в усіх цих курсах цьогорічного багатого і плідного літа та жалкує тільки, що не має фізичної змоги скористати з усіх можливостей, що їх вони дають. І Гарвард, й УВУ, й УКУ мають уже багато зголошень. Їх могло б бути більше, але не всі бажаючі мають для цього потрібні матеріяльні засоби. Треба сподіватися, що допоможуть ширшим колам молоді скористати з тих чи інших літніх курсів і викладів українські центральні й місцеві установи, товариства й організації, уділюючи бажаючим хоч би й невелику фінансову допомогу, так, як це зробив, наприклад 33-ій Відділ ООЧСУ у Ню Бронсвіку.

Фестиваль „Київська Весна", як політичний засіб

Київ. — 3-го червня тут закінчився фестиваль „багатонаціонального радянського мистецтва", що мав би увійти в традицію Києва під назвою „Київська весна". На фестивалі були репрезентовані мистецькі ансамблі десяти совєтських республік: Білорусі, Литви, Узбекістану, Казахстану, Таджикістану, Грузії, Вірменії, Азербайджану, Молдавії, не рахуючи ансамблів УССР. Коли йдеться про репертуар фестивалю, то про нього написано таке у газеті „Культура і життя" з 3-го червня: „провідними у фестивальному репертуарі були твори, що утверджують ідеї радянського патріотизму і соціялістичного інтернаціоналізму, виховують комуністичну ідейність, що надало „Київській весні", як святу дружби народів — великого політичного звучання". Щоб дістати повний образ характеру цього „багатоцвіття фестивальних вогнів" варто згадати ще офіційно номенклятуру фестивалю — очевидно російською мовою: „Фестиваль искусств СССР— Киевская весна".

I. Світ

СОВЄТСЬКА ДОПОМОГА КИТАЄВІ

Ця наша стаття є першою про те, як Москва допомагала Китаєві творити атомову зброю. Цікава та повчальна історія, як самопевність та засліплення політикою приводить до результатів протилежних до накреслених плянів.

Відхід національного уряду з території Китаю і перебрання влади в тій країні комуністами стали для Москви початком перегляду політики відносно Китаю, щоб через комуністичну партію контролювати всією країною.

Не маємо потреби вертатися до питання, як і чому комуністи в Китаї прийшли до влади та які помилки наробив уряд під проводом маршала Чіянг Кай-шека — це історія минулого. Важливе те, що Совєти, які мали різні договори з пекінським урядом і навіть мріяли про співпрацю з ним, в той самий час приглядалися з недовір'ям до посилення партії Мао Тсе-тунґа.

Але коли ситуація вияснилася, Москва вирішила її використовувати й поширювати через свою технічну допомогу, впливи на господарське життя Китаю, а далі й на всю політичну в той час схаотизовану сторону життя.

В березні 1950 року засновано в Сінкіянгу спільну китайсько - совєтську компанію „не-залізних і рідких металів", щоб почати розвідки та пошуки урану та інших радіоактивних елементів. Відомо, що вже в 1944 році в Сінкіянґу знайдено сліди урану.

Того ж 1950 року був підписаний важливий договір про технічну допомогу і умови праці совєтських спеціялістів в Китаї, а в 1951 році в Сінкіянґу вже почав працювати центр для атомових дослідів, де совєтські спеціялісти підготовляли кадри китайських учених та техніків.

У 1953 році делеґація Китайської Академії Наук, вірніше її Інституту атомової енергії на чолі з Ч'єн Санчянґом виїхала до Москви. В її складі було 26 науковців для обговорення конкретних плянів співпраці для „мирного" вживання атомової енергії на період 1953-57 років. Уже через місяць після приїзду тієї делеґації до Москви доставлено в Китай перший атомовий прискорювач (акселерейтор) і почато побудову кількох нуклеарних ляборaторій,

У липні 1953 року Совєтський Союз доставив китайській Академії Наук 10.000 тонн машин та матеріялів, потрібних для атомових дослідів, а через рік президент Академії оголосив, що основи для атомових дослідів вже покладено. Через півроку після того був підписаний ще один новий договір про заснування спільної організації для дослідів атомової енергії у воєнних діях.

Від того часу Китай вийшов на світову арену як нова атомова держава і почав послідовно накопичувати запаси новітньої зброї, вже зовсім з новими політичними завданнями.

Швидкий прогрес у китайських зусиллях над розбудовою власної атомової зброї почав турбувати Москву, але зупинити його вже не було можливости. Москва старалась встановити свою контролю над новою ситуацією, але її заходи не мали успіху і привели тільки до конфлікту. Ароґантна поведінка М. Хрущова також викликала в Пекіні гостру реакцію.

Треба мати на увазі, що китайська психологія характеризується тим, що коли в житті китайця наступає певна криза, він стримує себе, чекає на сприятливі умовини й тільки тоді переходить в контрнаступ. Так було й у взаєминах з Совєтським Союзом.

Пекін не відразу розірвав відносини з Москвою і ще в 1954 році вживав заходів, щоб перебрати в свої руки спільну совєтсько - китайську компанію , засновану в Сінкіянґу. Це перебрання відбулося 1 січня 1955 року. Так Китай дістав у своє розпорядження контролю над видобуванням уранової руди в Сінкіянґу, яка стала основою для розбудови його атомової промисловости вже виключно для воєнних потреб. Певну кількість атомового устаткування також була передана китайській адміністрації в Сінкіянґу.

У січні 1955 р. Москва вимушена була підписати новий договір про взаємне переведення нуклеарних дослідів, про що було офіційно оголошено. Згідно з тим договором Совєти мали діставати з Сінкіянґу уранову руду. Тоді ж розпочали Совєти допомагати в атомових дослідах Польщі, Чехо - Словаччині, Румунії та Східній Німеччині для „мирного" вживання атомової енергії.

Найбільшою п о м илкою Москви була допомога Китаєві устаткувати в Сінкіянґу центр для продукції якісного уранію 235 та плутонію, і постачання йому різних т. зв. ізотопів для атомових дослідів, спеціялістів та машин. В Китаї вже тоді почалася підготова кадрів науковців - атомістів,

У липні 1955 р. згідно з японськими джерелами в Лан-чоу в провінції Кансу та в Паот, у Внутрішній Монголії розпочалася будова атомових реакторів, які мали бути закінчені в 1960 році. Незабаром після того відкрито нові поклади уранових руд в провінціях Кансу та Тсінґаї.

У березні 1956 року Китай посилає 26 своїх учених брати участь у спільних дослідах з совєтськими вченими в знаному московському центрі в Дубно. На ці досліди совєти дали 47 відсотків а Китай 20 коштів.

Совєти оголосили в 1956 році, що допоможуть Китаєві створити 39 центрів для атомових дослідів.

На протязі 1957 року кількість китайських атомових учених та технічного персоналу, що закінчили Інститут Атомової Енергії при Китайській Академії Наук, збільшилась на кількасот. Всього навчалося в тому інституті коло десяти тисяч осіб.

В жовтні 1957 року укладено новий договір між Китаєм та Совєтами, згідно з яким Москва обіцяла передати Китаєві зразок атомової бомби й технічні дані для її вироблення. З Пекіну до Москви виїхала делеґація нібито для участи в урочистостях, пов'язаних з 40-ою річницею заснування совєтської держави. На чолі делеґації стояв маршал Є Чьєн-їнг, заступник голови Ради Національної Оборони Китаю. Тоді ж підписано договори про збудування атомових реакторів в Мудені, Чункінґу, Пекіні та Сіяні.

Так почалося атомове озброєння Китаю, про яке будемо говорити в наступній статті.

Олег Домарацький

РОЗПРАВА МОСКВИ З БОРЦЯМИ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ

„Радянська Україна" з 10 січня опублікувала „нотатки судового процесу над фашистсько - оунівськими душогубами" п. н. „Упирі" свого волинського кореспондента Я. Радченка. В цих „нотатках" пишеться про суд над трьома українськими підпільниками - революціонерами: І. Чайкою, О. Кухаруком та П. Ковальчуком, яких „невтомно, наполегливо розшукували чекісти протягом довгих років". Радченко пише, що „їх судова справа налічує вісім грубезних томів" і що „по ній було викликано 59 свідків". Очевидно, за традиційною совєтською звичкою Радченко надає судові фальшиве тло, щоб показати обвинувачених як паталогічних злочинців, які „прагнули крови", вбивали „невинних жінок і дітей", „нищили совєтських активістів", „совєтських вояків". Все це вони робили, пише він, ставши на службу фашистській Німеччині, вислуговуючися перед німцями у рядах „допоміжної поліції", завданням якої було „ліквідувати гетта".

В совєтських обвинуваченнях Організації Українських Націоналістів у співпраці з фашистською Німеччиною немає нічого нового, як не є ніякою новиною описи „жорстокостей" українських націоналістів, їх „знущань" над селянами і робітниками, які нібито тільки й жили думкою про „поворот героїчної червової армії" і про „визволення" з допомогою СССР. Над цим не варто зупинятися, але деякі факти треба уточнити, і це ми хочемо зробити, бувши свідком і учасником подій того часу на Волині, а також знаючи особисто розстріляних каґебістами українських революціонерів. Нам у першій мірі йдеться про твердження совєтського автора, мовляв, українська поліція на Волині перейшла у протинімецьке і протисовєтське підпілля з доручення... німецької влади.

„Коли до Волині долинув переможний крок радянської армії, що нестримно йшла на Захід, — пише Я. Радченко, — вся торчинська районна поліція раптом зникла. Комендант проголосив своїх підлеглих підрозділом так званої УПА. Однак, в окупантів це чомусь не викликало тривоги. Гестапо не забило на сполох. Чому? Бо банда УПА виникла не просто із згоди окупантів, а з їх прямого наказу".

Даремно намагається Радченко переконувати читачів, що українська поліція на Волині діяла проти інтересів місцевого населення. Хто жив у той час на Волині, той знає, яку важливу ролю відіграла ця поліція в обороні майна і життя українського населення і скільки в неї було через це конфліктів з німецькими чинниками. Не мавши змоги зробити з української поліції своє слухняне знаряддя, німці вирішили її зліквідувати, визначивши дату 17 березня 1943 року як день її ліквідації. Про цей німецький намір дізналися українці, і поліція дістала доручення покинути станиці і зі зброєю скритися у лісах, з'єднавшися з повстанськими загонами, які там діяли. Один із таких загонів перебував тоді в Садівському лісі і з ним об'єдналася поліційна частина, в якій був Петро Ковальчук. Двоє його товаришів включилися в ряди УПА, яка діяла тоді під проводом Бульби - Боровця.

Скріплені поліцією, повстанські групи почали офензивні дії проти німців. В боях уславився, зокрема, відділ УПА, що оперував в районі Стіжка на чолі з командиром Хріном. Відділ нараховував 250 вояків. Під кінець березня, коли німецькі СС'и напали на село Стіжки і його пограбували та спалили, цей відділ влаштував біля Лішні засідку і знищив у бою німецький каральний загін, відібравши українське пограбоване майно і повернувши його селянам. Протинімецькі акції розгорнулися на Крем'янеччині, Дубенщині, Лучччині, а також Володимирщині. У висліді цих акцій німці перестали робити напади на села, заховавшися в містах, де стояли їхні більші залоги.

Незабаром після бою з німцями у Вишневці наші повстанські групи зустрілися біля Борсуків з большевицькими партизанами Ковпака. З ними ми мали бій, і про це написав Ковпак у своїх спогадах. Дії УПА, як відомо, були звернені в однаковій мірі проти німців і проти большевицьких партизанів, що були для наших селян пострахом не меншим від німецьких каральних загонів.

Під кінець травня наша група з 22 осіб під командуванням Білого мала перенести зброю з Крем'янеччини на Володимирщину (6 „дегтярів", 8 „токарів" та ін.). З початком червня 1943 року ми зупинилися на відпочинок біля Луцька, де в той час була поліція, що складалася з поляків під проводом німців. Не було там ні одного українця. Ця поліція давалася взнаки місцевому населенню. Довідавшися

(Закінчення на стор. 7-ій)

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

ЛЕҐАЛЬНО-СТАТУТОВІ І МЕРИТОРИЧНІ ПІДСТАВИ СЕКЦІЇ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ В НТШ

У щоденнику „Свобода" ч. 88 з 12 травня ц. р. оповіщено звіт дирекції Історично - Філософічної Секції в НТШ за останню каденцію (від березня 1965 р.). При тому окрему увагу присвячено в цьому звіті справі заснування нової Секції Історії України в НТШ. Звіт наводить неґативний погляд дирекції і частини членів ІФ-Секції на заснування Секції Історії України в НТШ, але не подає інформації для ширшої громади читачів про леґально - статутові приписи щодо заснування нової Секції в НТШ і не згадує тих фактичних даних, які спонукали гурт дійсних членів НТШ заснувати цю нову Секцію, а Головну Раду НТШ переконали, щоб підтвердила це заснування. Тому значна частина читачів, не поінформована про ці внутрішні справи НТШ, має перед собою лише один бік справи, і цей факт, з природи речі, може їх настроїти неґативно до нової Секції. Дирекція Секції Історії України в НТШ містить оце вияснення:

I. Леґально - статутова основа для організації нової Секції міститься в двох параграфах статутів, що зобов'язують усі наукові товариства ім. Шевченка (в Австралії, Америці, Европі і Канаді).

Параграф статуту НТШ про заснування нових Секцій читається у тій справі так:

„Нова Секція твориться коли за тим заявиться бодай десять дійсних членів, а утворення нової Секції затвердить Головна Рада НТШ".

Статут Головної Ради НТШ, з о б ов'язуючий усі НТШ, у параграфі 11 точка „і" має таку постанову:

„Головна Рада розв'язує питання постання нових НТШ та Секцій і бере до відома правильники Секцій та пропоновані в статутах і правильниках зміни".

Ніяких інших обмежень академічної свободи дійсних членів засновувати нові Секції ці два статути ніде не мають. Це означає, що ніяке Управа окремого НТШ і ніяка Секція не мають статутового права заперечувати утворення нової Секції, якщо за цим заявиться бодай десять дійсних членів.

II. Фактичне заснування Секції Історії України наступило з заявою 14 дійсних членів НТШ, поданою до Головної Ради письмово в травні 1972 року. Головна Рада розглянула всебічно дві заяви: першу заяву 14 дійсних членів з обґрунтуванням потреби і навіть конечности заснування цієї нової Секції, а разом з тим заяву директора Історично - Ф і л ософічної Секції, який доказував, що Головна Рада не повинна затверджувати утворення нової Секції. Після всебічного розгляду обидвох заяв Головна Рада кваліфікованою більшістю 9 голосів „за" і 2 голоси „проти" затвердила творення цієї нової Секції.

Таким чином утворення нової Секції Історії України стало статутово вповні леґальним і зобов'язуючим усі НТШ і усі Секції. Ясна річ, що різні члени можуть мати свої окремі погляди на справу, але це леґальности нової Секції не порушує.

III. Меритоpична потреба і навіть конечність заснування цієї нової Секції Історії України була обґрунтована в заяві 14 дійсних членів до Головної Ради. Наведемо тут коротко три основні причини:

а) Давні Секції в НТШ були організовані 80 років тому. В них містилися члени з таких наук, які мали малощо спільного, і це утруднювало їхню працю. Проте, тоді це було конечне, бо окремі науки не мали досить дійсних членів на заснування нових Секцій. Для прикладу: в Історично - Філософічній Секції є членами з рішальним голосом про всі справи не лише історики і філософи, але також музикологи, педагоги, мистецтвознавці, психологи, а також науковці суспільно - економічних наук.

б) В наступних десятках літ виявилася в науці всіх народів тенденція до спеціялізації.

в) В окупованій московсько - совєтським режимом Україні спеціяльно наука історії України не лише однобічна, бо сперта на доктрині ленінізму, але вона також є найбільше фальшована. Зокрема тамошня наука історії України не то що люто поборює історичну схему Грушевського і його історичні школи, але навіть не допускає 10-томової історії України Грушевського до приватного вжитку.

Отож, члени - засновники Секції Історії України постановили в цій ситуації заснувати окрему Секцію Історії України в НТШ для всебічної незалежної студії минулого України і українського народу, незалежно від будь-яких чужих чинників і їх натиску.

Меритоpично члени-засновники Секції Історії України в НТШ не сподівались, що дирекція ІФСекції матиме неґативний погляд на заснування нової Секції також після постанови Головної Ради, бо вони брали на увагу факт, що згадана дирекція не займала ні внутрішнього, ні публічного неґативного становища до факту, що члени ІФСекції заснували поза НТШ третю самостійну наукову установу — Українське Історичне Товариство.

Отож ми уважаємо, що всі наведені вище моменти промовляють позитивно в користь діяння нової Секції Історії України, НТШ.

За Дирекцію Секції Історії України НТШ
Микола Чировський — секретар

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, а нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена.

25-РІЧЧЯ ДІЯЛЬНОСТИ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Новий випуск матурантів „Рідної Школи"

Із масовим переселенням нових українських поселенців до Америки в 1949 р. новоприбулі, при всіх своїх турботах щоденного буття, присвятили першу й головну увагу питанню українського шкільництва. Маючи за собою кількарічний досвід у цій ділянці з перебування в переселенчих таборах в Европі, де майже в кожному таборі були свої народні і середні школи, а то й фахові ба навіть і вищі, нові поселенці думали і тут на новій землі продовжувати вчити свою молодь в українських школах. Поштовхом для творення українознавчих шкіл була діяльність досить чисельної групи наших вчителів, які після приїзду до Америки організаційно оформилися в Українську Учительську Громаду. Вже в 1949 р. почала діяти у Філядельфії Українська Учительська Громада, що її тут очолив відомий ще з України педагог, колишній директор гімназії у Львові проф. Володимир Радзикевич. Вже в тому самому році засновано в нашому місті у к р а ї н с ь к у школу, що в 1-му році мала тільки одну клясу. Але школа стала скоро рости: прибували нові учні, збільшувався учительський склад і вже в наступних роках суботня Школа Українознавства у Філядельфії мала — на зразок американської шкільної системи — два відділи: восьмиклясову нижчу школу і чотириклясову середню. У 1956 році відбувся перший у Філядельфії матуральний іспит випускників Школи Українознавства у Філядельфії. Від того часу кожного року Школа Українознавства у Філядельфії випускає кільканадцять (в деяких роках було їх і понад двадцять) абсольвентів, я к і пройшли повний дванадцятирічний вишкіл українознавчих предметів і часто продовжують студії українознавства в університетах.

Спершу Школа Українознавства у Філядельфії приміщувалася в Домі Українських Горожан при вулиці Френкліна, в дільниці, де в той час найчисельніше поселилась українська група в цьому місті. В наступних роках українське населення в цій дільниці почало убувати, шукаючи кращих мешкальних можливостей в північній частині міста, в дільниці Найставн-Лоґан. Тож треба було подумати теж і про те, щоб у цьому новому осередку українського поселення була своя школа. В цьому напрямі почали акцію самі батьки дітей шкільного віку, оформивши Батьківс ь к и й Комітет, який з часом переформувався, нав'язуючи до гарної традиції в Україні, в Т-во Опіки над Молоддю „Рідна Школа". Початок діяльности Товариства „Р і д н а Школа", як це на основі документів вивів у вичерпній „Хроніці Товариства „Рідна Школа", що займає двадцять сторін друку, довголітній секретар цього Т-ва мґр Сильвестер Мартюк, датується від 1957 року. П е р ш а Школа Українознавства „Рідної Школи" у Філядельфії приміщувалася у парафіяльних будинках церкви Христа-Царя завдяки зрозумінню і співпраці пароха о. Василя Головінського. Опікува в с я школою і вів навчання релігії о. Павло Щадинський.

Школа скоро росла і парафіяльне приміщення виявилось невигідне і невідповідне для навчання. Провід „Рідної Школи" піддав громаді думку здобутись на власний шкільний будинок, а в той самий час почав старання в Управі міста Філядельфії дістати для української суботньої школи приміщення в котромусь із міських шкільних будинків. При допомозі Об'єднаного Українського Американського Допомогового Комітету, а головно завдяки інтервенції президента цієї установи д-ра Володимира Ґалана, що на чолі спеціяльної делеґації відвідав Міську Шкільну Раду (Борд оф Едюкейшин) наша школа дістала приміщення в будинку міської публічної школи в дільниці Лоґан, при вулиці Ліндлі. Це був великий здобуток, бо в просторому вивінованому у всі потрібні засоби для ведення навчання шкільному будинку можна було зорганізувати навчання українознавчих предметів на високому рівні. Ба що більше, самі учні, навчаючись у тому ж приміщенні, де відбувається щоденне загальне навчання, з більшою увагою і пильністю стали відноситись до вивчення українознавчих предметів. Школу „Рідної Школи" за американським зразком поділено на два відділи: восьмиклясову нижчу і чотириклясову середню, що закінчує навчання матуральним іспитом. Згодом школу перенесено до ще кращого будинку нижчої середньої школи Кука, далі наша школа дістала приміщення в будинку школи Стіл (перенесення було мотивовано можливістю купна цього будинку від Шкільної Ради, та справа купна школи знову затрималась на фінансових неспроможностях) і від кількох років Школа Українознавства „Р і д н о ї Школи" користується приміщенням однієї з кращих у місті публічних шкіл — Олні гайскул.

Школа з кожним роком зростала і тепер від кількох років пересічне число учнів виносить чотириста учнів, що розміщені у дванадцяти клясах, з яких деякі мають по два відділи; одна кляса звичайно не переступає числа двадцяти учнів. Кожного року майже двадцять абітурієнтів школи „Рідної Школи" у Філядельфії закінчує її матуральним іспитом.

Організація і ріст школи вимагали забезпечення її фінансової бази, що її мусіло запевнити Т-во „Рідна Школа". В 1963 р. Т-во „Рідна Школа" злучилось із Кооперативою „Нове життя", що була створена з метою організування вакаційної оселі для української дітвори, а в 1964 р. за домовою з Українською Учительською гро-

(Закінчення на сторінці 8)

ПРОТОКОЛ

З РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ, ЯКІ ВІДБУЛИСЯ В ДНЯХ 21-го ДО 25-го ТРАВНЯ 1973 РОКУ НА „СОЮЗІВЦІ", КЕРГОНКСОН, Н. Й.

(5)

Звіт головного касира Уляни Дячук

Приготовляючи цей мій перший звіт касового департаменту за повний звітовий 1972-ий рік, аналізуючи при цій нагоді довгі колони цифер у наших прибутках і видатках та їх підсумки, постійно приходила мені на думку давня істина про „живу мову мертвих чисел". Мабуть ніщо краще і повніше не характеризує стану і розвитку кожної установи, як касові звіти. І не тільки установи, але й цілої країни та нації. В історії багато випадків, в яких коливання на біржі були першими симптомами не тільки економічного, але й політичного та кожного іншого стану і розвитку. Мова цифер — це мова фактів і ніщо не дає кращої, вірнішої і певнішої підстави аналізувати оцінювати минулий розвиток, аналізувати теперішній стан та плянувати на майбутнє, як ці факти-цифри. У найкращому інтересі нашої установи та її майбутнього нам треба з цими фактами познайомитись і їх дбайливо проаналізувати і оцінити. З такими думками і побажаннями складаю Вам цей мій касовий звіт.

Маючи на увазі кращу проглядність звітів, а також факт, що всі звіти з попередніх річних нарад Головного Уряду заповнили поверх 30 сторінок друку в „Свободі", цей фінансовий звіт за 1972 р. приготовано у дещо скороченому виді. Виеліміновано зі звіту прибутки й видатки Фондів Забезпеченевих і Братських зосібна та пороблено ще менші зміни. Пояснення до звіту — обмежені до найважливіших позицій і тих, які можуть вказувати на деякі тенденції, за якими нам треба слідкувати на маєбутнє.

Прибутки:

Загальні прибутки осягнули суму $ 5,613,229.13 та збільшилися на $ 186,464.01, або на 3.4% від попереднього року. Порівнюючи зріст прибутків за попередній рік, треба ствердити, що цей зріст потроївся.

Наші інвестиції принесли в загальному 5.09% і дали суму $ 1,898,319.52, на 8% більше, як в минулому році. У попередніх роках відношення відсотків до інвестицій було 4.61% в 1970 р., а 4.74% в 1971 р.

Найбільше зросли відсотки від позички для УНКорпорації Міської віднови, бо цю позичку збільшено в звітовому часі сумою $ 2,407,123.76.

Друкарня й книгарня збільшили прибутки на суму $ 25,202.74. Треба також відзначити, що з продажу англомовної Енциклопедії Українознавства вплинула сума $ 26,243.38. Розпродано 244 книжок першого тому, 792 другого і 98 комплетів.

Найбільшим джерелом наших прибутків були і є членські вкладки яких в 1972-му р. ми одержали в сумі $ 2,867,759.06. Треба відзначити, що це вже другий рік під ряд сума зібраних вкладок зменшується. У звітовому часі вплинуло менше вкладок на $ 15,190.49, як попереднього року, а в 1971 році вплинуло менше $ 13,809.91, як 1970 р.

Такий стан далі вказує, що ми не покрили новими забезпеченнями наших втрат в активному членстві за останніх 5 літ, коли виплачено 8,784 вивінувальних грамот і дозріло 8,256 виплачених грамот.

Статистика членства виявляє зменшення активного членства у Молодечому Відділі, тобто брак допливу молодечого віком членства та втрати в клясах життьового забезпечення у Відділі Дорослих. Зростає число Акцидентового Забезпечення з дуже низькими вкладками, які не можуть заступити вкладок дозрілих і виплачених грамот Життьового Забезпечення.

Тільки тоді наша організація втримає свою вітальність, коли збільшимо наше членство молодими людьми із життьовим забезпеченням.

Видатки:

В 1972-му році видатки дали в загальному суму $ 4,608,445.87.

Коли порівняти ту позицію з загальною сумою з попереднього року, вона є на $ 22,968.45 меншою. У дійсності в 1972-му р. виплачено тільки три квартальні секретарські винагороди і винагороду за четвертий квартал зачислено до 1973-го року.

Якщо цю винагороду в сумі $ 57,830.82 додати до всіх видатків за минулий рік, тоді вони дали б суму на $ 34,862.37 більшу, як в попереднім році.

Членам виплачено допомог, грошових зворотів, вивінувальних грамот на суму $ 2,626,988.57. Збільшилися виплати посмертних запомог, на суму $ 117,956.50, але заразом виплати дозрілих вивінувальних грамот зменшилися на $ 136,275.70, або 10.05%. Членська статистика передбачає далі таку саму тенденцію, тимбільше, що смертність членів зросла в останньому році на 7%.

В останньому році ми були змушені замкнути 4 гіпотечні позички з того три в дільниці південного Бронксу, Ню Йорк і одну в Чикаго, Ілл. З огляду на ситуацію, яка там запанувала, власники реальностей не могли вдержати тих багатородинних будинків.

Сім реальностей на Бронксі ми продали зі втратою в сумі $ 58,266.52.

Друкарня й книгарня мали видатків на суму 21,824.53 дол. більше, як попереднього року.

Виплати на реальностях зменшилися на суму $43,573.59.

У звіті є подано, що організаційні видатки дали суму $ 314,099.99. Для вірного порівняння тут слід ще додати секретарську винагороду за останній квартал 1972 р. в сумі $ 57,830.82, що збільшить наші організаційні видатки до суми $ 371,930.81.

На оголошення видано $ 4,653.51 більше, як в попередньому році, а також $ 3,376.82 більше виплачено організаційних винагород відділовим організаторам.

Платні, податки і забезпечення дали суму $ 355,820.08, а інші канцелярійні видатки $ 91,635.76.

Між різними виплатами найбільший зріст був у канадських корпораційних податках, яких нам прийшлося виплатит в сумі $61,627.21.

Наша братсько-суспільна праця

Зараз на початку 1972 р. потрясла наше громадянство вістка про арешти діячів культури на Україні. Для переведення найширшої акції в обороні потоптаних комуністичним режимом людських прав, Екзекутива внасигнувала суму $ 5,000.00 та успішно перевела збіркову акцію, яка принесла ще суму $ 6,152.60.

Кілька місяців пізніше УНСоюз прийшов з допомогою членам, потерпілим від повені у стейтах Пенсильвенії та Ню Йорку. З кінцем місяця червня гураган Агнес вчинив жахливі спустошення у містах Вилкс Бері й Елмайра, де живуть тисячі українців і сотні наших членів. Екзекутивний Комітет рішив виділити їм негайно допомогу, признаючи на кожного дорослого члена, потерпілого від повені, суму $ 100.00, а на дітей по $ 50.00. Заразом поведено збіркову акцію серед членства й читачів „Свободи".

Таким чином наша установа прийшла знову з допомогою братам, як вже багато разів у інших випадках великих стихій, розділивши суму $ 14,100.00 з фондів УНСоюзу, а опісля у Різдвянім часі $ 4,512.00 із збірки пожертв від членів і різних організацій.

У звітовому часі виплачено 40 стипендій, потребуючим студентам у висоті від $ 1,985.00 до $ 100.00 на одного. Загальна сума їх була $ 12,905.58, що є вдвоє більше, як попереднього року.

Як в минулих роках, так і в 1972 р. наша установа признала цілий ряд дотацій нашим церквам і громадським, науковим та молодечим організаціям. Визначено 26 дотацій на суму $ 16,729.00.

Тільки завдяки дуже солідній фінансовій господарці наша установа могла розділити $ 79,359.40 хворим і потребуючим допомоги членам, студентам, організаціям і спеціяльним акціям.

Майно:

Наприкінці 1972 р. майно УНСоюзу виносило суму $ 37,605,419.47 на $ 1,004,783.26, або 2.74% більше, як попереднього року. Воно було ульоковане на 67.67% в бондах, 17,11% в гіпотечних позичках, по півтора відсотків в уділах, позичках на грамотах і реальностях. Десять відсотків майна були інвестовані в позичці для УНКорпорації Міської Віднови.

У звітовому часі ми уділили 6 гіпотечних позичок, з чого 4 на приватні доми членів, 1 на церкву й 1 на Союзовий дім. Крім тих 6 позичок, 5 гіпотечних позичок признано при продажі реальностей.

Стан інвестицій в бондах і уділах не підлягав великим змінам. Не закуплено нових бондів і уділів. Сплачено 3 бонди зовсім та 4 частинно.

Збільшено позичку на дім нашої УНКорпорації для Міської Віднови сумою $ 2,407,123.76.

На кінець 1972 р. надвишка резерви осягнула суму $ 10,271,502.35. На кожну видану грамоту УНСоюз має 136.37% покриття.

RECONCILIATION OF LEDGER ASSETS

Increases in Ledger Assets

Premiums on life certificates	$2,799,222.74
Accident and health cash premiums, including $3,174.30 certificate, membership and other fees	57,695.90
Consideration for supplementary contracts without life contingencies including $ 0 disability	1,916.67
Gross investment income	2,254,835.50
Fraternal Fund	59.00
Profit on Operation of Printing Plant	2,363.54
Donations received	1,864.63
Real estate taxes to be held in escrow received	11,370.44
Sale of Ukrainian publications	26,429.40
From sale or maturity of ledger assets	6,213.43
Total Increases in Ledger Assets	$5,161,971.25

Decreases in Ledger Assets

Certificate & contract claims (Life)	$1,934,906.12	
Accident and health	12,500.00	
Interest on certificate or contract funds	319.80	
Surrender values	221,780.14	
Refunds to members	410,755.12	
TOTAL paid Members and Beneficiaries		$2,580,261.18
Paid for claims on supplementary contracts without life contingencies	3,713.32	3,713.32
Voluntary payments to indigent members		30,725.00
Commissions to field workers: Life insurance (incl. $ 0 commuted commissions)	262,470.52	
Accident and health (incl. $ 0 commuted commissions)	4,709.63	267,180.15
General expenses and fraternal payments		1,084,352.35
Taxes, licenses and fees		114,170.12
From sale or maturity of ledger assets		58,368.24
By adjustment in book value of ledger assets		18,417.63
TOTAL Decreases in Ledger Assets		$4,157,187.99

RECONCILIATION BETWEEN YEARS

Amount of ledger assets December 31st of previous year	$36,600,636.21
Increase (+) or decrease (—) in ledger assets during the year	+ 1,004,783.26
Total—Ledger Assets December 31st of Current Year	$37,605,419.47

REFUND TO MEMBERS

Applied to pay renewal	$ 287.75
TOTAL	287.75
Paid in cash	410,467.37
TOTAL	$410,755.12
Provision for refunds payable in following cal. year	425,000.00
TOTAL	$425,000.00
Total of previous year	420,000.00
TOTAL REFUNDS TO MEMBERS	$415,755.12

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

Valuation Exhibit as of December 31, 1972

TOTAL ADMITTED ASSETS	$37,543,023.02
Reserve for Life Certificates	24,900,791.00
Reserve for Accident Certificates	8,694.00
Claims and accrued liabilities	2,362,035.67
TOTAL LIABILITIES	27,271,520.67
Margin of safety to certificate holders	10,271,502.35
TOTAL	$37,543,023.02
The ratio of admitted assets to total liabilities at December 31, 1972, was	136.37%
The ratio of actual deaths to the expected deaths according to the mortality tables for the year 1972, was	65.10%
The ratio of interest earned on all funds during the year 1972, was	5.09%

(Signed by): Marvin Paull

PEAT, MARWICK, MITCHELL & CO.
(Consulting Actuaries)

JOSEPH LESAWYER, Supreme President

ULANA M. DIACHUK, Supreme Treasurer

SCHEDULE SHOWING INCOME & DISBURSEMENTS FOR THE YEARS ENDING DECEMBER 31, 1971 AND 1972

INCOME	1972	1971	Increase or Decrease
BALANCE FROM PREVIOUS YEAR	$36,600,636.21	$35,805,285.41	
Dues from members	2,867,759.06	2,882,949.55	— 15,190.49
Dividends from stocks	36,778.14	5,310.00	+ 31,468.14
Interest from banks	5,971.86	8,299.50	— 2,327.64
Interest from bonds	1,166,268.38	1,173,916.33	— 7,647.95
Interest received from certificate loans	20,874.72	21,349.02	— 474.30
Interest received from mortgage loans	423,302.66	470,836.02	— 47,533.36
Interest on loan to U.N.U.R. Corp.	245,123.76	77,997.96	+ 167,125.80
Income from printing plant	425,811.96	400,609.22	+ 25,202.74
Accrual of discount on bonds	3,934.46	3,752.55	+ 181.91
Profit on bonds sold	184.26	80.92	+ 103.34
Profit on Canadian exchange	6,408.13	— —	+ 6,408.13
Rent received from real estate	360,769.60	368,530.08	— 7,760.48
Reinsurance recovered	8,402.00	6,494.57	+ 1,907.43
Taxes held in escrow	11,370.44	519.94	+ 10,850.50
Donations received	1,864.63	1,678.44	+ 186.19
Grants returned to Fraternal Fund	59.00	— —	+ 59.00
Sale of books	26,429.40	186.02	+ 26,243.38
Amount received from death Ben. & End. Mat.	1,916.67	4,200.00	— 2,283.33
Mortgage inspection fees recovered	— —	55.00	— 55.00
TOTAL INCOME	$5,613,229.13	5,426,765.12	+ 186,464.01
BALANCE	$42,213,865.34	$41,232,050.53	

DISBURSEMENTS	1972	1971	Increase or Decrease
Amortization of premiums on bonds	$ 8,188.08	8,044.61	+ 143.47
Loss on bonds sold	101.72	2,810.16	— 2.708.44
Cash surrender	221,780.14	230,622.79	— 8,842.65
Death benefits	772,704.33	654,747.83	+ 117,956.50
Additional accidental death benefits (D.I.)	11,000.00	21,500.00	— 10,500.00
Accidental death and dismemberment benefits	12,500.00	5,000.00	+ 7,500.00
Payor death benefits	4,933.84	4,737.13	+ 196.71
Endowments matured	1,154,669.95	1,290,945.65	— 136,275.70
Dividend to members	410,755.12	402,545.05	+ 8,210.07
Reinsurance premiums paid	10,840.42	10,192.52	+ 647.90
Actuarial and statistical expenses	7,979.55	10,448.72	— 2,469.17
Advertising and publications	8,435.80	3,782.29	+ 4,653.51
Auditing committee expenses	3,830.30	4,122.05	— 291.75
Bank charges for custodian account	5,407.08	4,076.73	+ 1,330.35
Books and periodicals	1,130.78	903.00	+ 227.78
Corporation tax on premiums and income	61,627.21	39,812.24	+ 21.814.97
Depreciation of printing plant & EDP equipment	5,493.91	7,523.03	— 2,029.12
Depreciation of real estate	18,417.63	16,326.00	+ 2,091.63
Dues to Fraternal Congresses	1,077.00	1,047.11	+ 29.89
Employee hospitalization plan	18,027.30	17,040.78	+ 986.52
Employee pension plan	75,554.00	66,419.00	+ 9,135.00
Expenses of annual session	15,595.39	14,774.60	+ 820.79
Field conferences O.T.L.M.	1,879.87	4,952.07	— 3,072.20
Furniture and equipment	2,634.06	3,883.47	— 1,249.41
General office maintenance and expenses	13,138.96	10,331.01	— 2.807.89
Insurance	2,542.89	714.00	+ 1,828.89
Insurance - Group	7,645.43	5,474.48	+ 2,170.95
Insurance - Workmen's compensation	2,695.00	2,068.00	+ 627.00
Insurance department fees	1,598.24	1,572.60	+ 25.64
Investment expenses-mortgages	54.40	— —	+ 54.40
Legal expenses in litigating claims	500.00	220.00	+ 280.00
Lodge supplies purchased	3,328.06	1,425.36	+ 1,902.70
Loss on Canadian exchange	378.96	2,378.28	— 1,999.32
Loss on sale of real estate	58,266.52	8,057.13	+ 50,209.39
Medical inspections	4,393.64	5,370.88	— 977.24
Official publication "Svoboda"	187,200.00	177,200.00	+ 10,000.00
Operating expenses — Canadian office	750.00	1,085.28	— 355.28
Operating expenses — printing plant	423,448.42	401,623.89	+ 21,824.53
Operating expenses — real estate	329,372.72	372,946.31	— 43,573.59
Postage	12,438.75	11,293.17	+ 1,145.58
Printing and stationery	36,653.17	40,400.05	— 3,746.88
Rent paid for home office	12,000.00	12,000.00	
Rental of equipment & services	3,686.43	6,457.86	— 2,771.43
Rewards to organizers	52,186.92	48,810.10	+ 3,376.82
Rewards to special organizers	37,283.30	43,386.30	— 6,103.00
Rewards to presidents and treasurers	2,245.50	2,697.00	— 451.50
Rewards to secretaries	175,464.43	235,414.90	— 59,950.47
Salaries of executive officers	67,108.99	65,500.00	+ 1,608.99
Salaries of office employees	165,909.75	170,014.48	— 4,104.73
Salaries of Svoboda Correspondents	1,750.00		+ 1,750.00
Special compensation for employees	1,111.45	5,824.00	— 4,712.55
Supreme medical examiners fee	750.00	1,000.00	— 250.00
Tax — Federal unemployment insurance	1,146.96	1,270.75	— 123.79
Tax — Federal social security — witholding	11,740.22	11,060.11	+ 680.11
Tax — State and city unemployment and with.	3,130.98	1,246.67	+ 1,884.31
Telephone	6,660.72	7,511.41	— 850.69
Traveling expenses — General	26,262.31	28,562.67	— 2,300.36
Traveling expenses — Special organizers	28,132.47	28,160.45	— 27.98
Ukrainian publications	2,027.21	35,816.59	— 33.789.38
Youth sport activities (Athletics)	3,887.07	2,687.21	+ 1.199.86
Trust funds disbursed	3,713.32	7,783.34	— 4,070.02
Interest on trust funds disbursed	319.80	622.88	— 303.08
Convention expenses	3,600.00		+ 3,600.00
Voluntary paymentcs to indigent members	30,725.00	31,235.00	— 510.00
Support (Donations and charities)	35,728.82	10,125.00	+ 25,603.82
Scholarships	12,905.58	5,810.33	+ 7,095.25
TOTAL DISBURSEMENTS	4,608,445.87	4,631,414.32	— 22,468.45
BALANCE	$ 37,605,419.47	$ 36,600,636.21	+1,004,783.26

ЗАГАЛЬНИЙ ПРИБУТОК

	1972	1971	Різниця
Членські вкладки	$ 2,867,759.06	$ 2,882,949.55	$ — 15,190.49
Відсотки від інвестицій			
Дивіденда від стаків	36,778.14	5,310.00	+ 31,468.14
Відсотки від банків	5,971.86	8,299.50	— 2,327.64
" " бондів	1,166,268.38	1,173,916.33	— 7,647.95
" " членських позичок	20,874.72	21,349.02	— 474.30
" " гіпотечних позичок	423,302.66	470,836.02	— 47,533.36
" " позички для УНК для Відн. Міста	245,123.76	77,997.96	+ 167,125.80
РАЗОМ:	$ 1,898,319.52	$ 1, 757,708.83	$ + 140,610.69
Прибутки друкарні й книгарні	$ 425,811.96	400,609.22	+ 25,202.74
Чинші від реальностей	360,769.60	368,530.08	— 7,760.48
Амортизація і зиск від інвестицій			
Перенос на підвищення варт. бондів	3,934.46	3,752.55	+ 181.91
Зиск при продажі бондів	184.26	80.92	+ 103.34
" " виміні канадсь. валюти	6,408.13	—	+ 6,408.13
РАЗОМ:	$ 10,526.85	$ 3,833.47	+ 6,693.38
Звороти			
Зворот за реасекурацію	$ 8,402.00	$ 6,494.57	$ + 1,907.43
Зворот позичок до Нар. Фонду	59.00	—	+ 59.00
Зворот інвестиційних видатків	—	55.00	— 55.00
РАЗОМ:	$ 8,461.00	$ 6,549.57	+ 1,911.43
Різні прибутки			
Податки від заморг. реальностей	26,429.40	$ 519.94	$ + 10,850.50
Перенос посмертних випл. до Сиріт. Фонду	$ 11,370.44	4,200.00	— 2,283.33
Пожертви до Фонду Наглої Потреби	1,916.67	1,678.44	+ 186.19
З продажі англомовної Енцик. Українознавства	1,864.63	186.02	+ 26,243.38
РАЗОМ:	41.581.14	6,584.40	+ 34,996.74
РАЗОМ ПРИБУТКИ:	$ 5,613,229.13	$ 5,426,765.12	$ +186,464.01

ЗАГАЛЬНІ ВИДАТКИ

Виплачено членам

	1972	1971	Різниця
Дивіденда	$ 410,755.12	$ 402,545.05	$ + 8,210.07
Грошеві звороти	221,780.14	230,622.79	— 8,842.65
Виплати посмертних допомог	772,704.33	654,747.83	+ 117,956.50
Виплати подвійного забезпечення	11,000.00	21,500.00	— 10,500.00
Виплати забезпечення АДД	12,500.00	5,000.00	+ 7,500.00
Вкладки за дітей, яких родичі померли	4,933.84	4,737.13	+ 196.71
Виплати дозрілих вивінувальних грамот	1,154,669.95	1,290,945.65	— 136,275.70
Виплати запомог членам	30,725.00	31,235.00	— 510.00
Спортова акція	3,887.07	2,687.21	+ 1,199.86
Виплата сирітських частей	3,713.32	7,783.34	— 4,070.02
Відсотки від сирітських частей	319.80	622.88	— 303.08
РАЗОМ:	$ 2,626,988.57	$ 2,652,426.88	$ — 25,438.31
Інвестиційні виплати і амортизація			
Перенос на обниження інвестацій у бондах	8,188.08	$ 8,044.61	+ 143.47
Страти при продажі бондів	101.72	2.810.16	— 2,708.44
Опікунча обслуга над бондами	5,407.08	4,076.73	+ 1,330.35
Перенос на обниження вартости друк. і елект. машин	5,493.91	7,523.03	— 2,029.12
Перенос на обниження вартости реальностей	18,417.63	16,326.00	+ 2,091.63
Видатки при інвест. у морґеджах	54.40	—	+ 54.40
Страти при продажі реальностей	58.266.52	8,057.13	+ 50,209.39
РАЗОМ:	$ 95,929.34	$ 46,837.66	$ + 49,091.68
Виплати друкарні й книгарні	$ 423,448.42	$ 401,623.89	$ + 21,824.53
Виплати на реальностях	329,372.72	372,946.31	— 43,573.59
„Свобода" за орган	187,200.00	177,200.00	+ 10,000.00
Кошти головних союзових засідань			
Кошти головної контролі	3,830.30	4,122.05	— 291.75
Кошти річного засідання	15,595.39	14,774.60	+ 820.79
Кошти Конвенції	3,600.00	—	+ 3,600.00
РАЗОМ:	$ 23,025.69	$ 18,896.65	$ + 4,129.04

(Продовження на стор. 4-ій)

Звіт головного касира Уляни Дячук

(Продовження зі стор. 3-ої)

Організаційні виплати

Оголошення й друки	$ 8,435.80	$ 3,782.29	$ +	4,653.51
Кошти обласних засідань	1,879.87	4,952.07	—	3,072.20
Закуплено відділових приборів	3,328.06	1,425.36	+	1,902.70
Лікарські бадання нових членів	4,393.64	5,370.88	—	977.24
Нагорода за нових членів	52,186.92	48,810.10	+	3,376.82
Платня обласних організаторів	37,283.30	43,386.30	—	6,103.00
Нагорода відділових предсідників і касирів	2,245.50	2,697.00	—	451.50
Зворот коштів відділовим секр. за нових членів	47,840.81	53,933.66	—	6,092.85
Платня головного лікаря	750.00	1,000.00	—	250.00
Кошти подорожей обласних організаторів	28,132.47	28,160.45	—	27.98
РАЗОМ:	$ 186,476.37	$ 193,518.11	$ —	7,041.74
Зворот коштів відділових секретарів	127,623.62	181,481.24	—	53,857.62
РАЗОМ:	$ 314,099.99	$ 374,999.35	$ —	60,899.36

Платні, податки та забезпечення

Платня кореспондента	$ 1,750.00	—	$ +	1,750.00
Платня головного уряду	67,108.99	65,500.00	+	1,608.99
Платня службовиків	165 909.75	170,014.48	—	4,104.73
Одноразова відправа службовиків	1,111.45	5,824.00	—	4,712.55
Федеральний податок за службовиків	1,146.96	1,270.75	—	123.79
Федеральний податок за соціяльне забезпечення	11,740.22	11,060.11	+	680.11
Стейтовий податок за службовиків	3,130.98	1,246.67	+	1,884.31
Хоробове забезпечення службовиків	18,027.30	17,040.78	+	986.52
Пенсійна оплата службовиків	75,554.00	66,419.00	+	9,135.00
Групова асекурац[illegible]	7,645.43	5,474.48	+	2,170.95
Обезпечення від випадків	2,695.00	2,068.00	+	627.00
РАЗОМ:	$ 355,820.08	$ 345,918.27	$ +	9,901.81

Канцелярійні виплати

Асекураційні книжки і журнали	$ 1.130.78	$ 903.00	+	227.78
Машини і устаткування	2,634.06	3,883.47	—	1,249.41
Загальні канцелярійні видатки	13,138.96	10,331.01	+	2,807.95
А с е к у р а ц і я	2,542.89	714.00	+	1,828.89
Обслуга машин IBM	3,686.43	6,457.86	—	2,771.43
Кошти вдержання Канадської Канцелярії	750.00	1,085.28	—	335.28
Пошта, експрес	12,438.75	11,293.17	+	1,145.58
Канцелярійні друки й прибори	36,653.17	40,400.05	—	3,746.88
Чинш за канцелярії	12,000.00	12,000.00		—
Телефон і телеграми	6,660.72	7.511.41	—	850.69
РАЗОМ:	$ 91,635.76	$ 94,579.25	$ —	2,943.49

Різні виплати

Премія за реасекурацію	$ 10 840.42	$ 10,192.52	$ +	647.90
Актюар за статистику	7,979.55	10,448.72	—	2 469.17
Канадський корпор. податок від вкладок	61,627.21	39,812.24	+	21,814.97
Вкладки до Братських Конґресів	1,077.00	1,047.11	+	29.89
Асекураційні уряди за дозволи	1,598.24	1,572.60	+	25.64
Кошта правні	500.00	220.00	+	280.00
Страти при виміні кан. валюти	378.96	2,378.28	—	1,999.32
Кошта подорожей і репрезентації	26.262.31	28,562.67	—	2,300.36
РАЗОМ:	$ 110,263.69	$ 94,234.14	+	16,029.55

Пожертви і публікації

Видання українських публікацій	2,027.21	$ 35,816.59	—	33,789.38
Пожертви з Фонду Братського	30,728.82	10,125.00	+	20.603.82
С т и п е н д і ї	12 905.58	5,810.33	+	7,095.25
Пожертви з Фонду Наглої Потреби	5,000.00	—	+	5,000.00
РАЗОМ:	$ 50 661.61	$ 51.751.92	—	1.090.31
РАЗОМ — ЗАГАЛЬНІ ВИДАТКИ	$ 4,608,445.87	$ 4,631,414.32	$ —	22,968.45

СПИСОК ПОЖЕРТВ ВИПЛАЧЕНИХ З ФОНДУ БРАТСЬКОГО

1	Фонд Катедри Українознавства	$ 3,000.00
2	Курси Українознавства на Союзівці	2,192.00
3	Український Конґресовий Комітет Америки	2,000.00
4	Церква в Потребі	2,000.00
5	Консисторія Української Православної Церкви	1,200.00
6	Злучений Укр. Американський Допомоговий Ком.	1,000.00
7	Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці	500.00
8	Пласт в Америці	500.00
9	Спілка Української Молоді в Америці	500.00
10	Український Вільний Університет в Мюнхені	500.00
11	Українська Вільна Академія Наюк в Америці	500.00
12	Стипендія для Українських Студій при Пенсильвенійськім Університеті	400.00
13	Американський Червоний Хрест	250.00
14	Українська Вільна Академія Наук в Канаді	250.00
15	Комітет Українців Канади	250.00
16	Наукове Товариство ім. Шевченка в Канаді	250.00
17	Колеґія св. Василія в Стемфорді, Конн.	200.00
18	Менор коледж у Філядельфії, Па.	200.00
19	Централя Укр.-Амер. Спортових Товариств	200.00
20	Союз Українських Студентів Канади	200.00
21	Спілка Української Молоді в Канаді	200.00
22	Укр. Кат. Середня Школа в Детройті	100.00
23	Укр. Школа св. Юра в Ню Йорку	100.00
24	Студія Василя Авраменка	100.00
25	Український Центр Культури і Науки в Вінніпеґу	100.00
26	Пласт в Арґентині	100.00
	Р а з о м:	$ 16,792.00
	Пожертви для поводян у Стейтах Пенсильвенія і Ню Йорк виплачені виключно з фондів УНСоюзу	13.936.82
	Р А З О М:	$ 30,728.82

СПИСОК СТИПЕНДІЙ ВИПЛАЧЕНИХ З ФОНДУ БРАТСЬКОГО

1	Юрій Вірт	$ 1,985.58	21	Марта Кондюк	200.00
2	Галина Матковська	995.00	22	Дарія Кнігницька	200.00
3	Богдан Футала	700.00	23	Богдан Лузна	200.00
4	Галина Дуда	500.00	24	Анна Маслий	200.00
5	Орест Мартинович	500.00	25	Ірена Микитин	200.00
6	Уляна Шумська	400.00	26	Іван Ревт	200.00
7	Андрій Байрак	400.00	27	Анна Слюсарчук	200.00
8	Ярослав Дідюк	400.00	28	Ольга Захарків	200.00
9	Бернард Домарацький	300.00	29	Галина Зачковська	200.00
10	Христина Глетканич	300.00	30	Люба Левицька	200.00
11	Марта Гаврилюк	300.00	31	Віктор Греґор	200.00
12	Олександер Кудрик	300.00	32	Олександер Мотиль	200.00
13	Ляриса Садівська	300.00	33	Галина Бабич	200.00
14	Квітка Цісик	300.00	34	Марта Кіхаровська	200.00
15	Віктор Мушинський	300.00	35	Мирон Мельник	200.00
16	Осип Мицик	300.00	36	Андрій Припхан	200.00
17	Роман Номич	300.00	37	Дарія Стебельська	200.00
18	Ірена Дворська	200.00	38	Уляна Близнак	125.00
19	Гарвей Гнатюк	200.00	39	Олександра Ровловська	100.00
20	Лев Іваськів	200.00	40	Ірена Хухман	100.00
				Р А З О М:	$ 12,905.58

ФОНД СИРІТСЬКИЙ

ПРИБУТКИ

Відсотки від бондів	$ 7,125.73
Перенос на підвищення вартости бондів	49.17
Зиск при продажі бондів	11.75
Перенос посмертних виплат до Сирітського Фонду	1.916.67
Р А З О М:	$ 9,103.32

ВИДАТКИ

Відсотки від закуплених бондів	$ 31.59
Виплати сирітських частей	3,713.32
Відсотки від сирітських частей	319.80
Р А З О М:	$ 4,064.71

ФОНД ЗАХИСТУ

ПРИБУТКИ

Чинш від реальностей в Керґонксоні, Н. Й.	$ 325.295.75
Р А З О М:	$ 325,295.75

ВИДАТКИ

Виплати на реальностях в Керґонксоні, Н. Й.	$ 295,906.93
РАЗОМ:	$ 295,906.93

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

ПРИБУТКИ

Відсотки від гіпотечних позичок	$ 367.68
Відсотки від бондів	1,476.20
Перенос на підвищення вартости бондів	.57
Пожертви до Фонду Наглої Потреби	1,861.98
Р А З О М:	$ 3,706.43

ВИДАТКИ

Відсотки від закуплених бондів	6.52
Пожертва для Фонду Оборони Людських Прав	$ 5,000.00
Р А З О М:	$ 5,006.52

ГРОШІ УЛЬОКОВАНІ В БАНКАХ:

Bankers Trust Company, New York, N. Y.	$ 21,857.58
Canadian Imperial Bank of Commerce, Toronto, Ont., Canada	36,613.7[illegible]
Commercial Trust Company, Jersey City, N. J.	21,021.6[illegible]
Ellenville Nat'l Bank, Ellenville, N. Y.	18,518.9[illegible]
First Jersey Nat'l Bank, Jersey City, N. J.	6,274.51
Irving Trust Company, New York, N. Y.	16,625.9[illegible]
Kingston Trust Company, Kingston, N. Y.	11,864.67
Morgan Guaranty Trust Company, New York, N. Y.	986.47
Garden State Nat'l Bank, Jersey City, N. J.	535.61
Royal Bank of Canada, Toronto, Ont., Canada	28,404.9[illegible]
Union County Trust Co., Elizabeth, N. J.	4,564.77
Provident Savings Bank, Jersey City, N. J.	25,249.44
T O T A L:	$ 192,518.19

ПРИБУТКИ И ВИДАТКИ

від 1-го січня до 31-го грудня 1972 р.

СІЧЕНЬ	$ 650,611.98	$ 419,223.65
ЛЮТИЙ	547,977.59	580,604.61
БЕРЕЗЕНЬ	554,816.75	554,889.65
КВІТЕНЬ	718,443.20	548,663.46
ТРАВЕНЬ	560,251.60	302,499.23
ЧЕРВЕНЬ	592,977.41	976,751.92
ЛИПЕНЬ	725,933.36	811,498.06
СЕРПЕНЬ	640,179.00	641,987.11
ВЕРЕСЕНЬ	617,330.61	633,348.18
ЖОВТЕНЬ	722,623.35	705,019.73
ЛИСТОПАД	556,972.83	669,635.84
ГРУДЕНЬ	846,935.06	959.136.10
Р А З О М:	7,735,052.74	$ 7,803,257.54

І Н В Е С Т И Ц І Ї

ПРИБУТКИ

Сплачено бондів і обнижено їх вартість	$ 170,324.54
Сплачено морґеджів	1,496,021.40
Сплачено позичок на грамотах членів	92,121.20
Обнижено вартість реальностей	18,417.63
Обнижено вартість друкарських машин	4.783.31
Обнижено вартість електронічних машин	710.60
Продано реальностей	202.502.54
Р А З О М:	$ 1,984,881.22
Різні переноси поміж фондами та звороти	$ 136,942.39
Загальний прибуток за 1972 р.	5,613,229.13
РАЗОМ ПРИБУТОК ЗА 1972 Р.:	$ 7,735,052.74

ВИДАТКИ

Піднесено вартість бондів	$ 3,934.46
Інвестовано в морґеджах	378,611.53
Позички членам на підклад грамот	89,272.72
Позички для УНК для Відновлення Міста	2,407,123.76
Закуплено електронічних машин	2,000.00
Збільшено вартість реальностей	22,063.66
Перебрано реальність	148,416.76
Закуплено уділів	6,446.39
Р А З О М:	$ 3,057,869.28
Різні переноси поміж фондами та звороти	$ 136,942.39
ЗАГАЛЬНІ ВИДАТКИ:	$ 4,608.445.87
РАЗОМ ВИДАТКИ ЗА 1972 Р.:	$ 7,803,257.54

М А Й Н О

ГОТІВКА:

Готівка з кінцем грудня 1971 р. осталась	$ 260,722.99
За час від 1 січня до 31 грудня депоновано	7,735,052.74
Р А З О М:	$ 7,995,775.73
За час від 1 січня до 31 грудня виплачено	$ 7,803,257.54
Готівка з кінцем грудня 1972 р. осталась	$ 192,518.19

МОРҐЕДЖІ:

З кінцем грудня 1971 р. було в морґеджах інвестовано	$ 7,562,368.02
В 1972 р. інвестовано в морґеджах	378,611.53
Р А З О М:	$ 7,940,979.55
В 1972 р. сплачено морґеджів	$ 1,496,021.40
З кінцем 1972 р. було інвестовано в морґеджах	$ 6,444,958.15

Б О Н Д И:

З кінцем 1971 р. було інвестовано в бондах	$25,556,838.63
В 1972 р. підвищено вартість інвестицій в бондах	3,934.46
Р А З О М:	$25,560,773.09
В 1972 р. сплачено бондів	$ 162,136.46 –
В 1972 р. обнижено вартість інвестицій в бондах	8,188.08 –
З кінцем 1972 р. було інвестовано в бондах	$25,390,448.55

У Д І Л И:

З кінцем 1971 р. було інвестовано в уділах	$ 517,000.00
В 1972 р. закуплено уділів	6,446.39
З кінцем 1972 р. було інвестовано в уділах	$ 523,446.39

ПОЗИЧКИ ЧЛЕНАМ:

З кінцем 1971 р. було інвестовано в членських позичках	$ 535,007.06
В 1972 р. видано нових позичок	68,398.00
В 1972 р. додано відсотки від позичок	20,874.72
Р А З О М:	$ 624,279.78
В 1972 р. сплачено позичок на суму	$ 84,562.40 –
В 1972 р. перенесено позичок до грошевих зворотів	7,558.80 –
З кінцем 1972 р. осталось на 1 754 позичках	$ 532,158.58

Р Е А Л Ь Н О С Т І:

З кінцем 1971 р. було інвестовано на реальностях	$ 632,282.47
Перебрано на власність реальності	148,416.76
Піднесено вартість реальности в Керґонксон	22,063.66
Р А З О М:	$ 802,762.89
Обнижено вартість реальности в Джерзі Ситі	$ 4,900.00 –
Обнижено вартість реальности в Керґонксон	13,517.63 –
Продано реальності	202,502.54 –
З кінцем 1972 р. на реальностях разом інвестовано	$ 581,842.72

ДРУКАРСЬКІ ТА ЕЛЕКТР. МАШИНИ:

З кінцем 1971 р. інвестовано в машинах	$ 26,879.67
В 1972 р. закуплено машин на суму	2,000.00
Р А З О М:	$ 28,879.67
В 1972 р. обнижено вартість друк. машин	4,783.31 –
В 1972 р. обнижено вартість електр. машин	710.60 –
З кінцем 1972 р. в друк. і електр. машинах інвестовано	$ 23,385.76

ПОЗИЧКА ДЛЯ УНКдВМ:

З кінцем 1971 р. було видано позичок на суму	$ 1,509,537.37
В 1972 р. було збільшено позичку в сумі	2,407,123.76
З кінцем 1972 р. інвестовано в позичці для УНКдВМ	3,916,661.13

П О В Т О Р Е Н Н Я:

В 1972 р. збільшено інвестицій в уділах	$ 6,446.39
В 1972 р. збільшено позичку для УНКдВМ	2,407,123.76
В 1972 р. збільшено інвестицій УНСоюзу	$ 2,413,570.15
В 1972 р. зменшено готівку	$ 68,204.80
В 1972 р. зменшено інвестицій в морґеджах	1,117,409.87
В 1972 р. зменшено інвестицій в бондах	166,390.08
В 1972 р. зменшено інвестицій в членських позичках	2,848.48
В 1972 р. зменшено інвестицій в реальностях	50,439.75
В 1972 р. зменшено інвестицій в друк. і електр. машинах	3,493.91
В 1972 р. зменшено інвестицій УНС разом	$ 1,408,786.89

З І С Т А В Л Е Н Н Я:

В 1972 р. збільшено інвестицій	$ 2,413,570.15
В 1972 р. зменшено інвестицій	1,408,786.89 –
В 1972 р. збільшено майно УНСоюзу	$ 1,004,783.26

Б А Л Я Н С

СТАН ЧИННИЙ:

Фонди:	С у м а	%
Готівка	$ 192,518.19	.51
Бонди	25,390,448.55	67.52
Уділи	523.446.39	1.39
Гіпотечні позички	6,444,958.15	17.15
Позички на підклад чл. грамот	532,158.58	1.41
Р е а л ь н о с т і	581,842.72	1.55
Друкарня і електронічні машини	23,385.76	.01
Позичка для УНК для Відновлення Міста	$ 3,916,661.13	10.41
Р А З О М:	$ 37,605,419.47	100.00%

СТАН ЗАБОРГОВАНОСТИ:

Фонди:	С у м а	%
Забезпеченеві	$ 36,898,262.46	98.12
Братський	356,839.18	.95
Сирітський	163,820.29	.43
Захисту	154,623.56	.41
Наглої Потреби	31,873.98	.09
Р А З О М:	$ 37,605,419.47	100.00%

ФОНДИ:

	1971	1972	Різниця
Забезпеченеві	$ 35,963,978.41	36,898,262.64	+ 934,284.05
Братський	319,467.31	356,839.18	+ 37,371.87
Сирітський	158,781.68	163,820.29	+ 5,038.61
Захисту	125,234.74	154,623.56	+ 29,388.82
Наглої Потреби	33,174.07	31,873.98	— 1,300.09
Р А З О М:	$ 36,600,636.21	37,605,419.47 $	+ 1,004,783.26

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА

Майно з кінцем 1972 р. осталось	$ 37,605,419.47
Майно в кінцем 1971 р. було	$ 36,600,636.21
Майно в 1972 р. зросло на суму	$ 1,004,783.26

АКТИВИ НЕ ВТЯГНЕНІ ДО ЗАГАЛЬНОГО МАЙНА

Загальне майно на 31 грудня 1972 р.	$ 37,605,419.47
Надвишка у ринковій вартості уділів	$ 20,564.16
Відсотки від бондів платні в 1973 р.	326,289.61
Дивіденди від стаків платні в 1973 р.	169.80
Відсотки від морґеджів платні в 1973 р.	36,063.39
Відсотки від членських позичок платні в 1973 р.	8,173.65
Відсотки від банків платні в 1973 р.	102.43
Р А З О М:	$ 370,798.88

Сума залегла за реасекурацію	$ 1,368.00
Залеглі місячні вкладки, зібрані Відділами, але не переслані до дня 31 грудня 1972 р.	50,111.09
Залеглі місячні вкладки від членів	54,994.07
Залеглі вкладки, платні за Акцидентове Забезпечення	1,264.95
Разом залеглі вкладки, платні 31 грудня 1972 р.	$ 107,738.11
Різниця у вартості канадійського майна	$ 6,369.40
Р А З О М:	$ 38,110,890.02
Менше книжкова вартість реальности в Керґонксон, Н. Й.	$ 527,187.67
Менше вартість електр. і друкарських машин	23,385.76
Менше книжкова вартість загрожених бондів	17,293.57
Разом обнижено активів	$ 567,867.00
Разом майно по обтягненіях непризнаних активів	$ 37,543,023.02

ПАСИВИ, СПЕЦІЯЛЬНІ РЕЗЕРВИ ТА ІНШІ ФОНДИ

Резерва, якої вимагають асекураційні закони на забезпечення грамот життьового Забезп.	$ 24,900,791.00
Резерва, яко вимагають асекураційні закони на забезпечення Акцидентових грамот	8,694.00
Сирітський Фонд (сирітські частини й платні відсотки)	115,284.84
Невиплачені посмертні запомоги, дозр. грамоти і т. п.	305,258.91
Дивіденда для членів платна в 1973 р.	425,000.00
Вкладки вплачені з-гори за 1973 р.	602,931.31
Невиплачені нагороди	79,419.32
Невиплачені різні видатки	10,177.73
Податки й дозволи платні в 1973 р.	27.67
Відсотки від інвестицій вплачені за 1973 р.	2,089.17
Податки платні на морґеджових інвестиціях (запорука)	23,830.26
Резерва на запоруку вагань інвестицій в реальностях	140,000.00
Резерва на забезпечення пенсій службовикам	294,452.00
Резерва на забезпечення інвестицій в бондах	834,774.64
Невиплачені рахунки друкарні й книгарні, папір і т. п.	8,283.43
Передплата „Свободи" заплачена з-гори	20,526.37
Надвишка резерви	10,271,502.35
Р А З О М:	$ 37,543,023.02

ОЦІНКА ГРАМОТ З КІНЦЕМ 31 ГРУДНЯ 1972 РОКУ

Признані активи	$ 37,543,023.02
Резерви, яких вимагають асекураційні закони на забезпечення грамот	24,900,791.00
Резерва вимагана асекураційними законами на забезпечення Акцидентових грамот	8,694.00
Невиплачені посмертні запомоги, ендавмент, дивіденда і т. п.	2,362,035.67
Р А З О М:	$ 27,271,520.67
Надвишка резерви	10,271,502.35
Р А З О М:	$ 37,543,023.02
Оцінка грамот в обох департаментах	136.37%
Смертність в обох департаментах	65.10%
Інвестиції у всіх фондах принесли відсотків	5.09%

ВИПЛАЧЕНО ДОЗРІЛИХ ВИВІНУВАЛЬНИХ ГРАМОТ

З кінцем грудня 1971 р. осталось невиплачених грамот	356	$ 130,861.85
В 1972 р. дозріли нові грамоти	1,682	1,175,306.80
Наново прийняті дозрілі грамоти	2	132.37
Р А З О М:	2,040	$ 1,306,301.02
Уневажнено дозрілих вивінувальних грамот	1	99.60
Б А Л Я Н С:	2,039	$ 1,306,201.42
В 1972 р. виплачено за дозрілі грамоти	1,646	$ 1,154,669.95
З кінцем грудня 1972 р. осталось невиплачених грамот	393	$ 151,531.47

ЗІСТАВЛЕННЯ ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ОБОХ ДЕПАРТАМЕНТІВ

З кінцем грудня 1971 р. остало невиплачених посмертних запомог	110	$ 89,237.81
Від 1-го січня до 31-го грудня померло	958	814,666.84
Наново прийнята відкинена посмертна запомога	1	2,000.00
Р А З О М:	1,069	$ 905,904.65
В 1972 р. виплачено посмертних запомог	899	778,888.17
Б А Л Я Н С:	170	$ 127,016.48
Відкинено	8	9,000.00
З кінцем 1972 р. осталось невиплачених посмертних запомог	162	$ 118,016.48

СПІЗНЕНІ РАХУНКИ НА ДЕНЬ 31 ГРУДНЯ 1972 Р.

Відділ:	Сума $	Відділ:	Сума $
8	1,385.32	294	17.66
15	1,133.62	296	393.97
21	232.80	302	90.07
22	1,099.39	304	1,391.00
26	35.45	309	55.16
32	1,055.27	330	366.30
53	878.23	337	382.44
71	233.48	341	877.57
74	126.82	342	391.23
79	224.46	361	4,951.50
80	67.11	362	557.43
96	677.53	374	3,765.59
107	384.15	376	32.29
110	283.66	387	606.06
117	205.27	390	118.36
127	1,669.51	399	1,415.22
131	3,090.81	401	27.51
132	176.15	402	1,025.07
136	514.35	403	51.82
139	586.36	405	175.86
149	105.24	407	2,255.00
157	613.05	411	613.74
161	1,309.27	412	46.78
171	1,015.62	414	1,688.99
174	1,366.81	415	157.40
175	1,866.17	417	42.85
176	524.43	419	137.93
190	27.12	421	84.44
202	19.70	423	3,063.02
210	31.31	425	392.29
217	1,324.05	426	217.67
220	1,008.62	431	101.81
221	3,567.02	434	2,205.73
222	556.43	443	1,103.13
225	10.49	448	526.11
226	587.39	454	492.29
231	461.99	459	25.76
235	267.61	463	93.88
238	1,121.74	464	781.10
247	430.37	465	1,132.19
251	1,164.32	471	1,992.15
256	227.50	480	92.49
257	2,390.19	489	224.91
264	34.02	494	113.11
274	232.41	504	235.83
277	1,617.81	506	123.42
289	568.34		
		Р А З О М:	$ 71,167.46

(Продовження на стор. 5-ій)

Звіт головного касира Уляни Дячук

(Продовження зі стор. 4-ої)

СИРІТСЬКИЙ ФОНД — 31 ГРУДНЯ 1972 РОКУ

Ім'я і прізвище:	Відділ:	Сума:
Гнат Марія	40	$ 300.00
Мохнач Іван	7	41.67
Рапавий Василь	28	150.00
Савка Іван	23	100.00
Кравець Іван	182	397.26
Гатала Михайло	34	50.00
Ратковський Микола	77	450.00
Левицький Йос.	19	500.00
Брилевський Петро	301	250.00
Микитко Василь	330	300.00
Лазорен Кузьма	153	150.00
Чайка Дмитро	32	300.00
Кушнір Юрій	288	200.00
Міллер Іван	127	433.34
Гамера Анна	112	33.34
Кость Микола	182	50.00
Приходько Максим	170	400.00
Вишняк Михайло	213	500.00
Прокопенко Роз.	112	83.34
Горняк Григорій	27	300.00
Замос Марія	119	200.00
[illegible] Данько	379	150.00
Луців Василь	143	175.00
Цілінський Віктор	81	50.00
Каратник Степан	158	350.00
Кріль Степан	218	100.00
Вринецька Марія	363	66.61
Ярошик Олекса	175	66.67
Марків Семко	194	133.34
Міщак Константин	105	500.00
Демкович Олекса	204	300.00
Лиляк Василь	204	150.00
Яжик Йосиф	68	124.75
Вукатчук Василь	42	447.00
Онищук Дмитро	160	222.52
Круковський Сергій	58	105.65
Еванкович Софія	* 1	30.00
Томан Іван	* 7	25.00
Малимін Андрій	98	252.00
Ковальчук Микола	90	120.00
Савчак Андрій	104	377.08
Федишин Іван	421	342.09
Яблонський Антін	117	592.16
Сосницький Ст.	21	500.00
Халащук Григорій	150	50.00
Сас Павло	276	158.82
Біловус Василь	58	702.85
Глемба Дмитро	277	200.00
Депута Франко	81	163.34
Антошків Мико-		
Ковальчук Петро	379	100.00
Пайташ Іван	461	300.00
Дух Анастазія	437	100.00
[illegible] Михайло	42	150.00
Луцьков Семен	287	300.00
Винарчик Мих.	335	250.00
...ла	396	307.59
Козак Семен	332	485.27
Гроховальський Ст.	321	681.92
Шльосар Степан	217	604.82
Тесляк Іван	99	441.91
Колодницький Теофіль	81	700.00
Войко Сень	213	170.40
Душіль Іван	56	230.50
Потопчук Лука	349	111.50
Подоляк Гелена	39	200.00
Семенович Григорій	69	800.00
Венс Василь	364	85.57
Гуральчук Паланя	326	250.00
Моклюк Іван	324	10.25
Гавдида Микола	330	150.00
Леховіт Михайло	239	500.00
Коцан Марія	369	700.00
Лусь Іван	220	259.71
Воргач Степан	2	100.21
Йордан Олекса	277	185.12
Мацькович Софія	216	74.86
Заканич Гавриїл	194	200.00
Овада Іван	98	200.00
Ковалюк Луць	243	152.72
Цінюрчин Теодор	196	150.80
Харов Федь	281	133.34
Коник Петро	217	500.00
Плішка Гаврило	87	500.00
Чайка Василь	204	200.00
Гавриляк Микола	8	200.00
Рура Іван	207	200.00
Альбрихт Конс.	206	200.00
Жорняк Іван	70	200.00
Комоніцький Пав.	441	200.00
Каліш Іван	464	1,582.58
Охотка Дмитро	192	300.00
Пелех Іван	473	590.50
Муневич Антін	375	250.00
Сміт Геня	20	66.67
Вітошинський Василь	220	250.00
Бадан Катерина	159	200.00
Гнатуш Теодор	122	250.00
Демченко Анна	432	250.00
Майстрів Ілля	147	599.60
Пилат Констант.	234	700.00
Козар Іван	351	271.63
Шиляк Василь	323	250.00
Войтіхівський С.	432	500.00
Войтіхівський С.	432	370.00
Фусук Микола	392	550.00
Кузь Юрій	441	500.00
Грабар Яків	369	800.00
Попп Василь	379	1,000.00
Коник Степан	381	66.68
Кравець Ігнатій	166	333.34
Соневицька Стефанія	239	500.00
Петрів Осип	423	2,000.00
Голойда Мих.	472	302.83
Голойда Мих.	472	333.59
Павлишин Григорій	230	375.00
Вірт Іван	25	166.66
Повзун Степан	460	500.00
Плішка Єва	11	38.46
Самуляк Андрій	370	259.12
Вулило Михайло	221	750.00
Грабовський Ст.	143	500.00
Михайлишин Ів.	469	500.00
Микулин Степан	458	375.00
Мош Степан	230	200.00
Кульчицький Ю.	432	500.00
Войкевич Марія	217	50.00
Альдерман Патр.	257	500.00
Прінгел В. Анна	72	500.00
Коваль Петро	361	500.00
Рій Михайло	211	400.00
Ґула Юрій (Енд.)	120	1,000.00
Спанґлер Анна (Ендавмент)	318	500.00
Сенькович Т. Михайло	230	200.00
Кізима Іван	75	500.00
Псюк Василь	103	49.30
Суряк Іван	456	250.00
Филипс Йосиф	324	500.00
Качмар Марія	57	500.00
Савка Гелена	155	500.00
Мороз М. Маріян	281	500.00
Стеблинська Маланя	441	500.00
Дуда Іван	204	500.00
Мек Дуґал Марія	292	250.00
Левкович Стефан	59	250.00
Вонцарівський Омелян	238	500.00
Коцюпка Катерина	229	100.00
Фурдин Анна	50	1,000.00
Кульчицька Галина	112	200.00
Шеліґа Іван	126	1,000.00
Гнатів Андрій	385	250.00
Федір Йосиф	308	692.25
Мазурик Олександер	170	500.00
Нафус Іван	127	500.00
Марків Микола	194	500.00
Вовк Дмитро	224	500.00
Симоско Марія	482	100.00
Куземчак Марія	29	300.00
Куземчак Марія	29	250.00
Феценко Дмитро	31	500.00
Кобель Михайло	379	500.00
Блейк Дорота	150	500.00
Франків Степан	75	68.75
Тиркала Іван	300	531.21
Лисюк Григорій	338	300.00
Кобіта Андрій	80	117.11
Ковальчук Теод.	370	125.00
Вороха Дмитро	118	252.54
Вала Антін	473	300.00
Міханько Самуїл	221	200.00
Кіндрат Іван	421	250.00
Маліса Степан	69	225.90
Герега Микола	136	31.11
Демян Федор	345	500.00
Вулоний Петро	364	190.00
Атаманець Вас.	64	200.00
Гарматюк Антін	374	137.54
Топій Іван	102	700.00
Левицька Меланя	25	200.00
Соловчук Матвій	206	359.49
Марак Анна	169	252.26
Вульсак Юрій	43	200.00
Ганяк Микола	132	700.00
Косців Іван	217	700.00
Зощак Михайло	213	80.15
Люта Анна	334	43.16
Скробач Василь	316	120.65
Липка Василь	241	229.34
Цюник Юлія	321	254.67
Проців Іван	432	1,000.00
Дудас Йосиф	379	250.00
Дузік Франк	276	500.00
Вурак Григорій	345	500.00
Шах Мирослав	469	500.00
Янчишин Іван	174	500.00
Донцов Теодора	114	250.00
Павлушок Григорій	120	1,000.00
Бойко Петро	114	1,000.00
Кукта Анна	125	1,000.00
Вілик Маркіян	391	2,000.00
Смит Синтія-Ани	103	500.00
Грайник Марія	464	500.00
Лос Микола	397	500.00
Лос Микола	397	1,000.00
Стрілецький Володимир	379	1,200.00
Смаль Йосиф	350	500.00
Боднарук Микола	367	500.00
Боднарук Катерина	367	500.00
Гуменюк Теофіл	407	666.67
Лесаґанич Петро	308	250.00
Львівський Михайло (Енд.)	96	1,000.00

Разом Сирітські й Тростові Фонди:	$	78,639.14
Відсотки:	$	85,181.15
На 31-го грудня 1972 р. остало в Сирітськім Фонді:	$	163,820.29

В Сирітськім Фонді є депозитовані всі гроші з посмертного фонду, що належаться як допомоги для дітей і осіб правно некомпетентних до відібрання тих, але які впродовж трьох місяців від дня припадаючої виплати не настановили, занедбали настановити, або не хотіли настановити опікунів до відібрання допомог, до яких вони управнені.

Посмертну запомогу з Сирітського Фонду виплачується спадкоємцеві повнолітньому, котрий докаже метрикою уродження, або іншим правним документом, свій повний вік. Всі повнолітні спадкоємці повинні полагоджувати свої справи за посередництвом відділів УНСоюзу.

Для всіх спадкоємців, що мешкають у Злучених Державах і Канаді, організація виплачує 3% на рік.

Зіркою (*) означені відділи, це є відділи Згоди Братств.

Закінчення

Я почала цей звіт пригадкою давньої правди про те, що „числа-гроші говорять". На закінчення хотіла б я це твердження доповнити нашим розумінням „мови чисел" і наших зобов'язань супроти всіх тих десяток тисяч наших членів, які повірили нам опіку їхнім майном. Думаю, що при всій важливості „мови цифер", нашим головним зобов'язанням є не тільки те, щоб за нас „гроші говорили", але щоб вони для нас, для всіх наших членів і нашої громади та нашого народу, відповідно „працювали".

Скорим кроком зближаємося до відзначення 80-ліття існування Українського Народного Союзу, найбільшої й найбагатшої української організації.

Переглядаючи старі річники „Свободи", можна завважити, що багато організацій з часом позникали, проминули, хоч відогравали колись провідну ролю в житті американських українців. Залишилися активними тільки ті організації, що не тільки збирали суспільні гроші, але й вміли їх відповідно використати для культурного та багатобічного розвитку та, як це сказано в нашому статуті, матеріяльного і духового добробуту членів та громади. Через видле пов'язання фінансових справ із суспільно-культурними, чи політичними, ці організації забезпечили собі довге життя та світлий розвиток. До таких організацій належить в першу чергу наша установа.

Успіх Українського Народного Союзу не є успіхом одиниці. Пригляньмося тільки сумі зібраних в 1972 р. членських вкладок — $ 2,868,000.00. За цією сумою криються десятки тисяч живих людей, які точно рік-річно вплачують їх, щоб забезпечити свою дружину, діти, чи рідню. За цією сумою стоїть також праця великого числа відділових урядовців, а в першу чергу секретарів Відділів, які сумлінно й чесно їх зібрали.

Успіх Українського Народного Союзу має дуже широке й глибоке значення і вартість. Український Народний Союз не був, не є і не повинен стати виключно асекураційною установою. Таких установ в Америці й Канаді є дуже багато, але дуже мало є таких, як наш УНСоюз. Він дав почин усьому нашому зорганізованому життю. Допомагав в організуванні громад, церков, шкіл. Він допоміг еміграції задержати прарідну мову, звичаї, обичаї. УНСоюз допомагав і дальше допомагає видавати щоденник „Свободу", англомовний „Український Тижневик" і дитячий місячник „Веселку", щоб допомогти українській громаді задержати свою свідомість та постійний духовий зв'язок з Україною. УНСоюз несе в потребі допомогу, бере активну участь в громадському житті, своїми публікаціями, включно з такими, як коштовна англомовна Енциклопедія Українознавства, поширює правду про Україну та причиняється до перемоги цієї правди. УНСоюз був і є душею і серцем для тих, що тісно й глибоко пов'язані з українськими почуваннями.

Майно УНСоюзу, цей матеріяльний здобуток, зібраний довголітньою, напегливою працею, не сміє тільки „говорити", він повинен головно „працювати". Це ще матиме й ту користь, що буде заохотою, щоб в наші ряди включилися тисячі молодих членів і щоб вони, як досі їх батьки, стали ентузіястами Союзу і союзової праці й щоб розбудували його до ще більших висот.

Закінчуючи свій звіт п-і У. Дячук поінформувала, що після перших чотирьох місяців цього року майно УНСоюзу перейшло суму 38,200,000.00 долярів.

Ствердивши, що закінчено другу точку програми, а саме звітування членів Головного Екзекутивного Комітету, головний предсідник И. Лисогір покликав до звітування головного редактора Антона Драгана.

ЛИСТА НЕВИПЛАЧЕНИХ ПОСМЕРТНИХ ДОПОМОГ НА ДЕНЬ 31 ГРУДНЯ 1972 РОКУ

Відд.:	Дата смерти	Ім'я і прізвище	Місцевість	Сума	Причина невиплачення
438	9/ 2-60	Кирило Хомич	Істон, Па.	250.00	Вракує усталення спадкоємця
190	3/ -63	Роман Онищук	Пеорія, Ілл.	250.00	" " "
399	11/16-63	Іван Турчманович	Чікаґо, Ілл.	250.00	" " "
130	10/13-64	Микола Марків	Ню Йорк, Н. Й.	1,000.00	" адреси спадкоємця
361	5/ -65	Осип Маланчук	Ню Йорк, Н. Й.	500.00	" " "
221	5/ 2-62	Єлисавета Сапач-Шульц	Чікаґо, Ілл.	500.00	" смертних документів
364	9/ -6?	Галина Стойка	Клівленд, Огайо	500.00	" " "
330	11/24-65	Михайло Чижовський	Літл Фолс, Н. Й.	500.00	" " "
371	1/ 5-66	Володимир Букшований	Нюарк, Н. Дж.	500.00	В тоці перевірки
116	7/21-66	Дмитро Чорний	Трентон, Н. Дж.	500.00	Вракує усталення спадкоємця
59	1/ 8-67	Микола Лотоцький	Бриджпорт, Конн.	133.14	" " "
428	3/ 5-67	Яків Трембач	Канора, Онт.	200.00	" адреси спадкоємця
489	4/18-67	Олександер Войко	Ричмонд Гілл, Н. Й.	300.00	Правна перешкода
182	7/ -67	Параскевія Дидяк	Кліфтон, Н. Дж.	500.00	Вракує смертних документів
36	10/ -67	Анна Стадник	Рочестер, Н. Й.	500.00	" усталення спадкоємця
371	3/16-68	Петро Чижик	Нюарк, Н. Дж.	500.00	В тоці перевірки
76	3/10-69	Стефан Вурбела	Нюарк, Н. Дж.	500.00	Вракує адреси спадкоємця
377	6/ 9-69	Анна Мазур	Кристофер, Ілл.	1,000.00	" смертних документів
67	7/9 -69	Панько Дзядик	Сеймор, Конн.	500.00	" " "
361	1/ 7-70	Іван Бабій	Ню Йорк, Н. Й.	1,000.00	" " "
423	2/14-70	Константин Устіяновський	Чікаґо, Ілл.	250.00	" усталення спадкоємця
268	4/13-70	Францес Медвідь	Філядельфія, Па.	500.00	" смертних документів
361	6/ -70	Данило Баран	Ню Йорк, Н. Й.	500.00	" " "
97	6/ -70	Анастазія Бродська	Пассейк, Н. Дж.	500.00	" усталення спадкоємця
292	1/22-69	Дмитро Рапій	Дітройт, Міш.	500.00	" адреси спадкоємця
283	7/ -70	Павло Пироганич	Авбурн, Н. Й.	1,000.00	" смертних документів
283	7/ -70	Павло Пироганич	Авбурн, Н. Й.	1,000.00	" " "
204	7/29-70	Марія Ковердович	Ню Йорк, Н. Й.	200.00	" усталення спадкоємця
379	-69	Волод. Сосновський	Чікаґо, Ілл.	500.00	Вракує смертних документів
179	9/26-70	Микола Франц Владика	Ст. Люїз, Мо.	1,000.00	В тоці перевірки
32	12/ 1-70	Іван Роздольський	Філядельфія, Па.	1,000.00	В тоці перевірки
319	1/ -71	Тилія Копяк	Нантікок, Па.	1,000.00	Вракує смертних документів
316	2/ 8-71	Вільям Андрій Татиґа	Рочестер, Н. Й.	1,000.00	" " "
353	3/ -71	Лука Матвіїшин	Ню Бронсвіґ, Н. Дж.	500.00	" " "
131	7/ -71	Іван Фіта	Чікаґо, Ілл.	500.00	" " "
8	8/ 8-71	Дмитро Малик	Йонкерс, Н. Й.	500.00	" усталення спадкоємця
432	8/ 4-71	Петро Машталяр	Торонто, Онт.	500.00	Правна перешкода
469	1/ 8-72	Тимотей Мацьків	Торонто, Онт.	500.00	Вракує усталення спадкоємця
445	12/14-72	Михайло Василів	Вінніпеґ, Ман.	1,000.00	" " "
153	2/22-72	Іван Яросевич	Філядельфія, Па.	1,000.00	" " "
187	2/14-72	Марія Куйбіда	Тейлъор, Па.	250.00	" " "
451	4/ 9-72	о. Юрій Карпінський	Грінсбей, Онт.	1,000.00	" " "
451	4/ 9-72	о. Юрій Карпінський	Грінсбей, Онт.	500.00	" " "
147	5/10-72	Аделя Маріянна Ріґа	Алентавн, Па.	1,000.00	" смертних документів
316	5/15-72	Микола Дашкевич	Рочестер, Н. Й.	500.00	" смертних документів
379	4/ 3-72	Микола Ганяк	Чікаґо, Ілл.	500.00	Правна перешкода
27	5/ 3-72	Марія Наорлевич	Нюарк, Н. Дж.	1,000.00	Правна перешкода
361	7/19-72	Катерина Вулка	Ню Йорк, Н. Й.	500.00	Вракує смертних документів
172	7/18-72	Ульян Карпюк	Випані, Н. Дж.	500.00	" " "
432	7/15-72	Йосиф Дацик	Торонто, Онт.	500.00	Правна перешкода
489	8/ 3-72	Теодор Грінченко	Ню Йорк, Н. Й.	500.00	Вракує смертних документів
19	8/15-72	Іван Книш	Ню Йорк, Н. Й.	500.00	Правна перешкода
473	8/ 7-72	Теодор Штим	Монтреаль, Квібек	500.00	Вракує смертних документів
175	6/14-72	Михайло Попик	Дітройт, Міш.	1,000.00	" " "
420	7/12-72	Микола М. Прокоп	Белфільд, Н. Дакота	500.00	" " "
62	9/ 4-72	Василь Дупіряк	Філядельфія, Па.	400.00	" правних документів
44	9/12-72	Петро Вітушинський	Ванкувер, Б. К.	2,000.00	" " "
219	9/1 -72	Йосифа Клюфас	Нюарк, Н. Дж.	500.00	" смертних документів
379	10/ 9-72	Ольга Партикевич	Чікаґо, Ілл.	500.00	" " "
102	10/18-72	Стефан Микитюк	Клівленд, Огайо	500.00	" " "
349	10/25-72	Йосиф Кроль	Менвіль, Н. Дж.	500.00	" " "
91	10/ 2-72	Дмитро Карваш	Пітсбурґ, Па.	500.00	" усталення спадкоємця
361	10/27-72	Григорій Турчин	Ню Йорк, Н. Й.	1,000.00	" смертних документів
361	10/ -72	Ярослав Дупак	Ню Йорк, Н. Й.	1,000.00	" усталення спадкоємця
469	10/ -72	Михайло Воробець	Торонто, Онт.	300.00	" " "
498	10/28-72	Юлій Синсер	Алентавн, Па.	500.00	" правних документів
226	10/25-72	Василь Загутинець	Денвер, Кольорадо	1,000.00	" усталення спадкоємця
370	2/28-66	Василь Долішний	Ню Гейвен, Конн.	500.00	" правних документів
432	10/18-72	Михайло Воробець	Торонто, Онт.	500.00	" смертних документів
170	11/ -72	Михайло Фурка	Джерзі Сити, Н. Дж.	1,000.00	" " "
418	11/ 3-72	Стефанія Макух	Торонто, Онт.	1,000.00	" правних документів
418	11/ 3-72	Стефанія Макух	Торонто, Онт.	1,000.00	" " "
165	11/13-72	Тимофій Танасійчук	Толедо, Огайо	500.00	" " "
456	10/31-72	Роман Воробель	Тимминс, Онт.	500.00	" " "
239	11/24-72	Павло Дубас	Філядельфія, Па.	500.00	" " "
204	11/26-72	Іван Гелетій	Ню Йорк, Н. Й.	1,000.00	
295	9/23-72	Маріянна Ворончак	Акрон, Огайо	1,000.00	Правна перешкода
146	11/ -72	Параскевія Андрушків	Дітройт, Міш.	500.00	Вракує смертних документів
407	11/ -72	Петро Стахів	Торонто, Онт.	300.00	" " "
390	11/18-72	Теодор Кінаш	Брістоль, Конн.	500.00	" " "
94	11/24-72	Стефан Квасний	Дітройт, Міш.	1,000.00	" " "
299	11/26-72	Софія Смаль	Боффало, Н. Й.	1,000.00	" " "
299	11/26-72	Софія Смаль	Боффало, Н. Й.	500.00	" " "
13	12/1 -72	Афира Тизбір	Лейтам, Н. Й.	1,000.00	" " "
353	12/2 -72	Михайло Попіл	Ню Бронсвік, Н. Дж.	500.00	" правних документів
361	12/3 -72	Богдан Левицький	Ню Йорк, Н. Й.	1,500.00	" " "
45	12/7 -72	Стефан Данилів	Філядельфія, Па.	500.00	" " "
251	11/23-72	Марія Оршельська	Клівленд, Огайо	1,000.00	" " "
484	12/6 -72	Зінко Науменко	Ютика, Н. Й.	500.00	" " "
131	12/10-72	Ізидор Горожанський	Чікаґо, Ілл.	500.00	" смертних документів
131	12/10-72	Ізидор Горожанський	Чікаґо, Ілл.	500.00	" " "
125	12/8 -72	Лідія Гуня	Чікаґо, Ілл.	1,000.00	" " "
370	12/3 -72	Анастазія Сампара	Ню Гейвен, Конн.	1,000.00	" " "
277	12/12-72	Софія Дережицька	Гартфорд, Кон.	500.00	" " "
277	12/12-72	Софія Дережицька	Гартфорд, Кон.	500.00	" " "
333	12/9 -72	Катерина Пухір	Бервік, Па.	1,000.00	" " "
371	12/12-72	Василь Мізь	Нюарк, Н. Дж.	1,000.00	" " "
371	12/12-72	Василь Мізь	Нюарк, Н. Дж.	1,000.00	" " "
371	12/12-72	Василь Мізь	Нюарк, Н. Дж.	1,000.00	" " "
471	12/2 -72	Марія Нюнька	Монтреаль, Квібек	500.00	" " "
100	12/9 -72	Василь Мандзяк	Герри, Інд.	1,000.00	" правних документів
112	12/10-72	Розалія Качмарик	Клівленд, Огайо	1,000.00	" " "
125	12/10-72	Анастазія Кордюк	Чікаґо, Ілл.	500.00	" " "
97	12/8 -72	Анна Русин	Рутерфорд, Н. Дж.	500.00	" " "
230	12/10-72	Марія Бріях	Янгставн, Огайо	1,000.00	" " "
283	12/10-72	Іван Вінцентій	Авбурн, Н. Й.	1,000.00	Вракує правних документів
345	12/20-72	Микола Дербуш	Міннеаполіс, Мінн.	1,000.00	" " "
345	12/20-72	Микола Дербуш	Міннеаполіс, Мінн.	500.00	" " "
379	12/15-72	Андрій Боднарчук	Чікаґо, Ілл.	1,000.00	" " "
331	12/20-72	Стеля Горащак	Мілвіль, Н. Дж.	500.00	" " "
469	11/7 -72	Анна Чизі	Торонто, Онт.	300.00	" " "
45	12/24-72	д-р Еміль Гарасим	Філядельфія, Па.	1,500.00	" " "
45	12/24-72	д-р Еміль Гарасим	Філядельфія, Па.	1,000.00	" " "
5	12/27-72	Роман Гойдиш	Асторія, Н. Й.	500.00	" " "
175	12/26-72	Іван Смерека	Дітройт, Міш.	500.00	" " "
379	12/24-72	Остап Площанський	Чікаґо, Ілл.	1,000.00	" " "
481	12/12-72	Франко-Теодор Турко	Карнеґі, Па.	500.00	" " "
12	12/18-72	Тадей Роман Солук	Гартфорд, Конн.	1,000.00	" смертних документів
45	12/23-72	Йосиф Данилович	Філядельфія, Па.	1,000.00	" " "
120	12/18-72	Ева Сирко	Аліквіпа, Па.	500.00	" правних документів
124	12/23-72	Марія Карабан	Вайтголл, Па.	1,000.00	" " "
288	12/27-72	Пантелеймон Пундяк	Ветлегем, Па.	1,000.00	" смертних документів
345	12/ -72	Оксана Дучимінська-Мигуль	Міннеаполіс, Мінн.	1,250.00	" " "
345	11/23-72	Анна Кузик	Міннеаполіс, Мінн.	500.00	" " "
284	12/18-72	Дмитро Іващук	Е. Ст. Люїз, Ілл.	500.00	" " "
379	12/22-72	Володимир Богун	Чікаґо, Ілл.	500.00	" " "
379	12/22-72	Володимир Богун	Чікаґо, Ілл.	1,000.00	" " "
327	10/12-72	Катерина Воробець	Гемстед, Н. Й.	500.00	" " "
397	12/15-72	Андрій Ворнсюк	Філядельфія, Па.	500.00	" " "
1	12/ -72	Анна Дяк	Шамокін, Па.	1,000.00	" " "
26	12/17-72	Григорій Магун	Теймс, В. Вірджінія	1,000.00	" " "
36	12/21-72	Юстина Лиса	Рочестер, Н. Й.	500.00	" " "
49	12/8 -72	Параскевія Самбірська	Торонто, Онт.	300.00	" " "
180	12/26-72	Ґеральдіна М. Ґожовська	Акрон, Огайо	2,000.00	" " "
445	12/1 -72	Марія Теленко	Вінніпеґ, Ман.	500.00	" " "
172	12/ -72	Галина Макар	Випані, Н. Дж.	500.00	" правних документів
33	12/24-72	Катерина Угрин	Чікаґо, Ілл.	750.00	" " "
220	12/24-72	Вільям Шваґа	Чікаґо, Ілл.	3,000.00	" " "
409	11/9 -72	Іван Качмарик мол.	Данморе, Па.	500.00	" " "
354	12/20-72	Василь Гричка	Омаґа, Небраска	1,000.00	" смертних документів
383	12/25-72	Павліна Кордик	Бриджпорт, Па.	500.00	" " "
52	12/15-72	Іван Борденюк	Голіоке, Масс.	500.00	" " "
95	12/16-72	Ева Мацько	Назарет, Па.	1,000.00	" правних документів
36	12/26-72	Анна Стрилець	Рочестер, Н. Й.	1,000.00	" " "
38	12/26-72	Ева Намісняк	Авбурн, Н. Й.	1,000.00	" " "
109	12/26-72	Анна Ростоцька	Вентлейвіль, Па.	750.00	" усталення спадкоємця
402	12/11-72	Михайло Пасічний	Торонто, Онт.	1,000.00	" " "
464	12/18-72	Рональд Осмок	Ошава, Онт.	1,000.00	" смертних документів
54	12/27-72	Йосиф Павелчак	Ню Гейвен, Конн.	500.00	" правних документів
123	12/27-72	Анна Волошин	Скрентон, Па.	1,000.00	" " "
423	12/23-72	Іван Опель	Чікаґо, Ілл.	1,000.00	" смертних документів
427	12/23-72	Микола Пелешак	Ст. Кетринс, Онт.	500.00	" усталення спадкоємця
72	11/16-72	Антоніна Андрейко	Титусвіль, Па.	1,000.00	" правних документів
102	12-29-72	Марія Гавриляк	Клівленд, Огайо	500.00	" " "
114	12/30-72	Марія Польова	Чікаґо, Ілл.	1,000.00	" " "
20	12/23-72	Йосиф Колач	Гамтрамк, Міш.	1,000.00	" " "
276	12/31-72	Микола Павлюх	Ембридж, Па.	1,000.00	" смертних документів
361	12/16-72	Ольга Фатюк	Ню Йорк, Н. Й.	500.00	Правна перешкода
379	12/15-72	Наталія М. Ференц (Мол. Відділ)	Чікаґо, Ілл.	3,000.00	Правна перешкода
102	12/16-72	Тараз Люіз Шепко (Мол. Відділ)	Клівленд, Огайо	1,000.00	Вракує смертних документів
13	9/4 -72	Стефан Левита	Вотервліт, Н. Й.	83.34	" " "

РАЗОМ: $ 118,016.48

Звіт головного редактора Антона Драгана

Завваживши, що звіт кожночасного головного редактора „Свободи" є найдовший з усіх, бо є надрукований на сторінках усіх чисел ним видаваної газети, ред. А. Драган склав наступний звіт.

Цей 1973-ій рік, в якому наша громада відзначає множество різних ювілеїв, зокрема 100-літній ювілей нашого заслуженого Наукового Товариства ім. Шевченка, згадує 40-річчя народовбивчої голодової облоги України та ряд інших історичних дат, можна б оправдано назвати і ювілейним роком публікацій Українського Народного Союзу. В цьому бо році сповняється 80 років безперервного видання найстаршого сьогодні в світі, влючно з Україною, щоденника „Свобода", 40 років публікації англомовного „Українського Тижневика" та вже повних 20 років видання коштовного дитячого журнулу-місячника „Веселка".

Проте, справа не в існуванні чи часі публікації. Яке бо кому діло до того, що хтось чи щось „існує" якусь більше чи менше „круглу" кількість років! Важливе, чи з того існування був якийсь пожиток, була якась користь для громади, народу і людського роду. Власне під цим кутом і в такому розумінні започаткував „Свободу" 80 років тому її основоположник і перший редактор о. Григорій Грушка, так почав появлятися з ініціятиви д-ра Луки Мишуги та під редакцією покійного Степана Шумейка „Український Тижневик" і так „заіснувала" 20 років тому під редакцією проф. Володимира Барагури наша „Веселка".

Історія частинно вже сказала і напевно ще скаже своє слово про ці наші публікації, а Ви, Головний Уряд Українського Народного Союзу, на цьому своєму річному зібранні найбільше покликані на те, щоб оцінити і сказати, чи ці публікації УНСоюзу: „Свобода", „Український Тижневик" і „Веселка" також у звітовому 1972-му році були вірні ідеалам своїх основоположників та чи вони чесно і сумлінно виконували своє головне завдання — служити нашій українській громаді, нашому українському народові і нашій українській справі. Не повний реєстр і образ цієї служби — їх бо єдині можуть подати самі річники наших періодиків — а тільки коротка її характеристика важливішими справами є темою і завданням цього звіту.

В обороні народу і його прав

До найважливіших подій в нашому житті — і найтрагічніших — належить без сумніву започаткований вже в січні 1972-го року новий народовбивчий похід окупаційного комуно-московського режиму в Україні проти української духовости, що проявилось у нових переслідуваннях, терорі, арештах і пізніших судах та засудах українських інтелектуалістів. Вистачить перекарткувати минулорічні річники наших періодиків, щоб переконатись, що вістки і повідомлення про цей новий нищівний похід ворога проти нашого народу з одного боку, а вияснення та коментарі до цих повідомлень з другого боку мали максимальну увагу нашої редакції. Рівночасно з цим „Свобода" та „Український Тижневик", продовжуючи свої найкращі традиції хрестоносних походів в обороні нашого народу та його прав, робили все можливе, як на сторінках наших видань, так і поза ними, щоб мобілізувати публічну опінію власного громадянства і світу та видвигати ідеї і пляни для цієї оборони, підтримуючи і популяризуючи всі інші подібні почини, зокрема подивугідну поставу та активність нашої молоді і студентства. Згадаю, що для посилення цієї оборони нашого народу, наші публікації, за згодою і апробатою Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу, повели також власну акцію, зв'язану з поважними фінансовими втратами.

Українські студії в Гарварді

Рівночасно із своїм хрестоносним походом в обороні українського народу та його прав і духовости перед напастями ворога-окупанта в Україні, „Свобода" і „Український Тижневик" в звітовому часі віддали — в своїх можливостях — максимальну увагу та дали максимальну підтримку історичному починові нашої студентської молоді для встановлення, розвитку і завершення українських студій в престижевому Гарвардському університеті. Це бо ми вважали також нашою відповіддю на нові затії ворога в Україні. Роля видань УНСоюзу в цій акції, включно із щоденним „рахунком вниз" у щоденнику під час збіркової акції з кінцем звітового року, мабуть не має собі рівної в нашій довгій та багатій в подібні акції історії, що ствердили також інші, включно з президентом Гарварду д-ром Дереком Боком, який доручив, щоб ті числа „Свободи" включити в університетські архіви.

Події в Україні та українські студії в Гарварді це тільки дві головніші справи, що їх наведено для характеристики публікацій УНСоюзу в звітовому часі. Очевидно, що всіляких інших српав ми маємо в редакції безліч кожного дня, при чому кожна з них має всілякі „боки медалі", що їх треба дбайливо, без страху перед нікім і без ласки для нікого, розглядати не тільки під кутом їхньої питомої ваги, але й їх відношення та вартости до тієї нашої загальної справи, якій ми повинні служити.

Щоденник „Свобода"

Звітовий 1972-ий рік був останнім із майже двадцяти минулих років, в якому наша редакція працювала в такому самому складі — з малими тільки змінами, із такими високої кляси професіоналістами, як ред. Іван Кедрин-Рудницький, ред. Богдан Кравців, літературознавець д-р Лука Луців, один з найбільш компетентних наших мово- і літературознавців ред. Вячеслав Давиденко. Дещо пізніше в склад редакції були включені ред. Леонід Полтава та, вкінці, пані Любов Коленська. Членом нашої редакції, хоча не працює в її приміщеннях вважаємо нашого фейлетоніста ред. Івана Керницького — Ікера і хоча не формальним, але фактичним співредактором „Свободи" є наш заступник гол. предсідника Вол. Сохан. Але вже в останніх роках було ясно, що цей найбільше компетентний склад редакції „Свободи" в її історії — за вимком таких світочів, як її основоположник о. Григорій Грушка, другий її редактор і перший літописець Американської України о. Нестор Дмитрів та, зокрема, д-р Лука Мишуга —не зможе довго продовжуватись. Редактори також старіються і відходять. Тому то і одною з головних наших турбот в останніх роках було подбати про редакційний доріст та про запевнення такого майбутнього складу редакції, щоб вона могла продовжувати та розвивати її місію в нашій організації і громаді. З цією метою — за Вашою згодою — були встановлені окремі стипендії для студентів журналістики. Коли ж попереднього року відійшов зі складу редакції д-р Лука Луців і коли вже на початку цього року зголосили свій відхід ред. Іван Кедрин-Рудницький та ред-

(Продовження на стор. 6-ій)

Звіт головного редактора Антона Драгана

(Продовження зі стор. 5-ої)

Леонід Полтава, , у складі редакції заіснувала криза, яку ми вже від років передбачали і про яку говорили та якою турбувалися. З наладнанням відповідного і відповідального редакційного складу зв'язаний тепер цілий комплекс справ і його не легко розв'язати. Протягом останніх двох десятиріч нашою великою турботою і бажанням було поставити працю нашої редакції на якнайбільш професійній базі, мавши при цьому на увазі багато наших специфічних потреб і завдань. В додатку, з розвитком та дальшим зрізничкуванням нашої громади, як і при наявних трудноцах інших наших пресових органів, на нашу редакцію звалюється щораз більше завдань і обов'язків, виникає щораз більше потреб, та відповідальностей. Усі ці та ряд інших зв'язаних з цією проблеми можна розв'язати тільки при повному їх розумінні не тільки в сьогоднішній ситуації, але і в перспективій майбутнього.

Під цю пору ми є в процесі тієї розв'язки. Ред. Леонід Полтава уже відійшов — на власне бажання та з особистих причин — з днем 30-го квітня ц. р. Ред. Іван Кедрин-Рудницький зголосив свій відхід на емиритуру з кінцем червня, з тим, що вже з початком червня відійде, мавши право на відпустку.

Ми подбали та маємо надію на заповнення опорожнених згаданими редакторами місць в редакційному складі, новими, молодшими, але — в нашій оцінці — вповні кваліфікованими силами. Від вересня минулого року в редакції працює на тимчасовій базі делегований до нас нашим Канадським Представництвом д-р Михайло Сосновський, очікуючи на полагодження своїх іміграційних справ, після чого він перейде на постійну працю, як повноправний і — додам — повновартісний член нашої редакції. Друга спроба нам не пощастила. Ми домовились та подбали про еміграційну візу для ред. Володимира Микули з Англії, але він опісля, мабуть з родинних причин, не скористав з цієї можливости. Було ще декілька інших спроб заанґажувати до нашої редакції молодшу кваліфіковану силу. Тепер у нас, від 7-го травня, працює на пробній базі колишній працівник редакції „Радіо Свобода" д-р Василь Тершаковець. Проте, справа повного і відповідного наладнання редакційного складу „Свободи" ще не цілком розв'язана, але маємо добрі вигляди та добру надію, що при Вашій допомозі та підтримці нам пощастить наладнати такий новий склад нашої редакції, що буде не тільки продовжувати нашу працю, але й розвивати її відповідно до збільшених потреб і завдань нашої установи та нашої громади, що дай Боже.

Рівночасно з проблемою змін в редакційному складі, виникли в новій ситуації і деякі проблеми з нашими кореспондентами і співробітниками. Це може звучати неймовірно, але наші виплати гонорарів кореспондентам в звітовому 1972-му році були сумарично менші, від виплат 20 років тому, в 1952-му році, хоча тоді вже був чисельно такий самий склад редакції, як він був у звітовому році. При цьому треба пам'ятати, що вартість доляра двадцять років тому була куди більша, як сьогодні, отже взявши це під увагу, вартостево наші виплати кореспондентам не тільке не збільшилися, але майже на половину зменшилися. Також і ця справа мусить бути налднана, якщо ми хочемо вдержати наші публікації на відповідному рівні та відповідно до наших потреб і завдань.

Подібні проблеми існують також в редакціях нашого „Українського Тижневика" та дитячого місячника „Веселка". Звіти редакторів цих наших періодиків долучую до свого звіту.

REPORT BY ZENON SNYLYK EDITOR OF THE UKRAINIAN WEEKLY

Almost a year after his arrest in April of 1972, Ivan Dzyuba, possibly the best literary critic in contemporary Ukraine, was sentenced by a Soviet court in Kiev to five years of imprisonment.

Almost a year to the day since his detention in a Communist headshrinkers clinic — the ill-reputed Serbsky Institute near Moscow — Leonid Pliushch, a brilliant Ukrainian mathematician, was tried in absentia by a Soviet court in Kiev and sentenced to indefinite confinement in a mental institution.

These are new names, though by now hardly unknown to our people in the West. The names of these two men and hundreds of others did not leave the pages of Svoboda and The Ukrainian Weekly, as well as other Ukrainian publications in the free world, for more than a year now, as we reported to our readers with painful exactitude the arrests, the trials, the inhuman verdicts in what is yet another dark period in the Ukrainian nation's history.

Since the first wave of arrests in January of 1972, not a week went by without some name extending the rota of new martyrs, mostly young men and women born and raised under the Communist system yet no longer able to bear the scourge of its oppressive stench. With almost agonizing repetition we have been reporting to our readers the plight and the suffering of these Ukrainians, made doubly painful by the mute indifference of the world around us.

We were splitting our headlines between reports of arrests in Ukraine and accounts of myriad protest actions launched immediately by our people here in sharp retort to the KGB-led wave of terror. Noteworthy in this reaction was the involvement of our young people who suddenly found a cause to which they could relate in the context of the here and now. It was as if the past ordeal of our people, told and retold in the rather caustic language of history, unraveled before their eyes as did the saga of courage, of unbending will, of undaunted spirit. They took to the streets to demonstrate against the violation of human and constitutional rights of our kin in Ukraine. In New York, in Washington, in Ottawa, in London, in Munich our people raised their voices in protest against the inhuman acts of a regime whose very presence in Ukraine is that of an occupying power sustained only by brute force.

As our people, led by youth, protested in the streets in actions that ranged from marches to blood donations, our central organizations have made representations at various levels, demanding intercession in behalf of the incarcerated Ukrainians. As in virtually every action before, the UNA — its leadership and its rank and file — has been prominently involved in this action, as befits the largest and strongest organization in the free world.

Moreover, it was the UNA and its publications which were in the forefront of what was a positive and lasting response of our community: the 1.8 million dollar endowment of three chairs of Ukrainian studies at Harvard University. In an unprecedented show of generosity, the Ukrainian community in the U.S. raised a total in excess of $700,000 in less than ten months for this worthy project. The Svoboda daily's and The Weekly's countdowns, conducted in the best tradition of crusading press, contributed in no small measure to the successful consummation of this endeavor.

In yet another action that was wholly in the spirit of fraternalism, humanity and compassion, the UNA was the first Ukrainian organization to extend a helping hand to flood victims in the environs of Wilkes-Barre, Pa., and Elmira, N.Y. Some $15,000 in much needed cash — both from the Association's treasury and a relief fund established shortly after on-the-spot inspection by our supreme officers — were distributed to UNA families that suffered in this tragedy.

These were only some of the major developments that we dutifully reported to our readers in the course of the past year. Not a single aspect of our highly diverse and differentiated life was omitted despite obvious space and manpower shortages. As UNA's English language organ and by virtue of our organization's strong, often-decisive, involvement in the pursuits and activities of our community as a whole, UNA's affairs, functions, programs, as well as individual achievements of our members, are given priority in The Weekly. This is in line with the guiding principle that has become a standing policy with our publications: to serve our members, our community and our people.

As the life of our community is becoming increasingly differentiated, involving as it invariably does members of our Association, as the ranks of our professionals continue to grow, as developments in Ukraine are beginning to attract world-wide attention, as Ukraine herself is beginning to assume a position of importance in the east-west relations, greater demands are placed on our publications in terms of quantity and quality service. If our Soyuz and its publications are to maintain the position of leadership in our community, we must be prepared to meet these demands and respond in the spirit that has been the hallmark of our Association for nearly eight decades now. As we have stated in our past reports, the operation of The Ukrainian Weekly — now in its fortieth year of publiccation — as a one-man newspaper is outliving its feasability.

There is no shortage of potentially good journalists among our young people. The UNA should be in the forefront of recruiting them and, through its publications, channel their talents to our membership and our community. UNA's own journalism scholarship program was a good start in that direction: to the now familiar byline of George Wirt, now in his third year of journalism studies on a UNA scholarship, last summer we added the byline of Halya Matkowsky, an equally talented journalism student at Syracuse University. We are hopeful of gaining more candidates capable of assuming the highly unique tasks of the Ukrainian journalistic profession and thus assure the continuity of our publications. This goes hand-in-hand with expansion, innovation and modernization. We cannot but hope for this as we see the skyward climb of the almost-completed 15-story building that will be our new headquarters. This bold project — yet another first for our people in the free world — has already enhanced the image of Soyuz among our fellow citizens. Its completion is bound to usher in a new phase in the life of our Association and our publications as well, a phase that we anticipate with a sense of challenge and excitement. And we are looking to our leadership to help bring that phase about.

In concluding this report, we wish to express our thanks to all supreme officers for their continued interest in and attention to our work and problems, and to extend our best wishes for a productive, meaningful and rewarding session.

ЗВІТ ПРОФ. ВОЛОДИМИРА БАРАГУРИ

„Веселка" увійшла в двадцятий рік видання і в хвилині, коли цей звіт буде прочитаний, появиться 225 і 226 число журналу (травень-червень).

У звітному періоді зайшла зміна в складі редакційної колегії. З поза-редакційних причин вибув із неї з першим січня 1973 р. редактор Богдан Гошовський. „Веселка" втратила також через відхід у вічність кількох своїх співробітників — Олену Цегельську, Данила Чайковського-Данського й Петра Шкурата. Всетаки скількість співробітників авторів втримується в межах коло тридцяти й ілюстраторів коло п'ятнадцяти. Збільшилася скількість композиторів, поруч музичного консультанта проф. Осипа Залеського поміщено в „Веселці" композиції Е. Мей, Де Він Марчак, Василя Овчарейка, Олега Стратичука, С. Яременка. Важливим надбанням є співпраця фахового переписувача нот Романа Лавровича, що поруч проф. О. Залеського є музичним дорадником „Веселки".

У звітному часі відзначено ювілейні дати Богдана Лепкого, Григорія Сковороди, а також дитячих письменників і співробітників „Веселки" Миколи Погідного, Осипа Залеського, Едварда Козака (ЕКО), Дмитра Нитченка-Чуба. Друкувалися такі важливіші твори: „Пригоди Зайчика Побігайчика" й „Лисичка Сестричка" Олександра Лотоцького-Білоусенка, (ілюстр. М. Михалевича), „Мишача війна" оперета для лялькового театру Леоніда Полтави (муз. Олега Стратичука), „Казка про козу та вовка" В. Гренджі-Донського (ілюстр. М. Манастирського. „Квіти кольорів Веселки" п'єска Г. Чорнобицької з музикою О. Залеського й ілюстраціями Н. Мриц.

Зауважується збільшене зацікавлення журналом дітей, які присилають чимраз більше листів, дописів, віршів, оповідань та ілюстрацій, а навіть музичних композицій. Ці матеріяли редакція радо вітає й використовує їх на шпальтах „Веселки" для стимулювання творчости юних талантів.

Літературно-мистецькі та дидактично-виховні принципи „Веселки" залишилися в основному такі самі, які були в моменті оснування журналу. Журнал стоїть на загальноукраїнських позиціях, без групових, регіональних, чи віроровизнаневих упереджень. Головна ціль журналу — виховати українську дитину в діяспорі на свідомого члена української національної спільноти, базуючи те виховання на первнях української національної культури й традиції та згідно з українською національно-державницькою рацією. Вони базовані на принципах традиційної української моралі й релігійности.

Матеріяли в „В" в більшості українознавчі з практичною метою зробити журнал допоміжною лектурою в школах, на курсах українознавства та в молодечих організаціях, у веденні їх виховно-навчальної програми. З цього погляду журнал включає себе, як один із найважливіших засобів національного виховання української дитини в діяспорі у зосереджених зусиллях інших виховних засобів, що прямують до тієї самої мети. Редакція дбає про відповідний літературно-мистецький і виховно-навчальний та релігійно-моральний рівень матеріялів, публікованих на сторінках „Веселки". Окрему увагу присвячується чистоті української мови. „Веселка", як єдиний у діяспорі загальнодитячий журнал, є плятформою, на якій можуть виступати творчі сили наявних національно-українських письменників для дітей та молодих письменницьких адептів. „Веселка" протиставиться тим журналам для українських дітей, які виходять на Рідних Землях змосковщеною українською мовою та тільки з назви є українські, чи радше „на украінском язике". В тому лежить і політично-виховна роля „В".

Поруч творів наявних живучих українських письменників, „Веселка" передруковує кращі писання раніших українських письменників для дітей та публікує рідкісні тепер твори та видання, що вичерпані, чи недоступні. Передруковується також вартісніші і цікавіші матеріяли, що були публіковані в раніших річниках „Веселки".

Останнім часом появилася про „Веселку" прихильна замітка виховної референтки Централі СУА Олени Климишин на сторінках „Нашого Життя". Авторка замітки підкреслює велику виховну й навчальну вартість матеріялів, друкованих у „Веселці" й ілюстрацій передових наших мистців і рекомендує використовувати журнал у дошкіллях. В огляді дитячої преси на еміграції пера Ольги Соневицької в „Новому Світі" є відмічена „Веселка", а довідка про „Веселку" готується в „Азбуковнику" д-ра Богдана Романенчука.

Редактор „Веселки" Володимир Барагура мав доповідь про дитячі видання й проблеми літератури для дітей на закритті виставки книжки Окружної Ради СУА в Ню Йорку. Доповідь публікується в „Нашому Житті", органі СУА. З нагоди відвідин ілюстраторки „Веселки" Галини Мазепи-Коваль у Ню Йорку В. Барагура сказав слово про неї, як ілюстраторку видань для дітей українських і венесуельських. На вечорі 1-го Відділу СУА, присвяченому співробітниці „Веселки" Катерині Перелісній редактор журналу сказав доповідь про її творчість для дітей.

Дальша доля й розвиток „Веселки" залежать від позитивної розв'язки таких проблем: 1) читачів предплатників, (2) ставлення до журналу батьків, учителів, виховників та всього українського громадянства, (3) співробітників — авторів, ілюстраторів і композиторів.

Редакція зі свого боку робить всі заходи й зусилля та докладає всіх старань, щоб ці проблеми розв'язати позитивно й запевнити дальшу появу й відповідний рівень „Веселки", щоб вона могла виконати своє завдання й місію в процесі виховання молодого українського покоління.

Стільки про „Український Тижневик" і „Веселку" їхні редактори Зенон Снилик та проф. Володимир Барагура.

АДМІНІСТРАЦІЯ, ДРУКАРНЯ

Загальний огляд Видавничого відділу УНСоюзу подає в своїм звіті наш головний предсідник п. Й. Лисогір. Проте, праця редакції, адміністрації і друкарні до тієї міри зазублюється і до тієї міри взаємозалежні, що тільки повна гармонія праці та взаємне зрозуміння і порозуміння може запевнити нормальне функціонування цілого видавництва. А втім, ми в редакції поодиноких працівників адміністрації, яка також у звітовому часі працювала під вповні компетентним проводом пані Люби Лапичак, та працівників нашої друкарні, які працюють під таким же компетентним проводом Анатоля Домарацького, оправдано можемо вважати також і нашими редакційними співробітниками. Очевидно, що трапляються труднощі і непорозуміння, але не уявляю собі кращої і пліднішої співпраці, яка існує між усіми відділами нашого видавництва, включно з книгарнею, якою відає наш чи не найбільш компетентний в такому ділі сеніор дир. Петро Постолюк. Маю всі підстави для ствердження, що в видавництві УНСоюзу навряд чи можна б кого назвати „джабістом". Усі, або щонайменше величезна більшість наших працівників це не тільки кваліфіковані фахівці в своїй праці, але і високосвідомі та віддані нашим ідеалам і нашій справі громадяни. Щорічні списки пожертв на всілякі цілі від наших працівників є тільки одним з багатьох потверджень сказаного: УНСоюз має всі причини гордитись своїми працівниками.

Але, знову ж та сама проблема: люди не є вічні і ми зобов'язані подбати, щоб і в майбутніх звітах можна було ставити такі твердження. Думаю, що власне таким бажанням і далекозорістю була винесена Головним Урядом і потверджена Конвенцією та Вами на попередніх річних нарадах резолюція інвестувати необхідні фонди в людей і машини, щоб видавництво могло успішно працювати.

СПРАВА ПЕРЕНОСУ ДО НОВИХ ПРИМІЩЕНЬ

Згадую окремо про справу перенесення видавництва до нових приміщень, бо з нею зв'язані також і можливості повного виконання деяких ухвал Головного Уряду. Наприклад, ми не могли виконати рішення, щоб об'єм щоденника збільшити до щонайменше шести сторінок кожного дня. Не зважаючи на необхідність додаткових редакційних і друкарських сил, виникла ще й технічна трудність: не маємо місця на магазинування паперу.

Із перенесенням до нових приміщень зв'язане до деякої міри й виконання інших рекомендацій, зокрема виконання рекомендації, щоб „видавати, або причинитись до видавання журналу" для нашої молоді.

Коли мова про саме перенесення, сьогодні ми вже маємо не тільки з'ясовану, але й сконкретизовану думку щодо нового устаткування та відповідного достосування і перевишколу наявних та заанґажування нових сил.

ДОДАТКИ І СТОРІНКИ

Практично ми маємо три періодики — щоденник, тижневик і місячник, але коли хто загляне до опублікованого в 1972-му році Українським Музеєм-Архівом у Клівленді „Бібліографічного покажчика української преси поза межами України", той знайде, що УНСоюз, крім названих періодиків, публікує ще аж 14 різних інших „додатків" та „сторінок", зокрема вже знову періодичну „Трибуну УНС" та сторінки для молодечих організацій; Пласту, СУМА, ОДУМ, ТУСМ, „Зарева' 'та ін., до яких у звітовому часі долучилися ще сторінки „Голос Актора" та „До добра і краси" — сторінка української кооперативної думки.

КНИЖКОВІ ВИДАННЯ

З уваги на перевантаження друкарні всілякими більше чи менше наглими роботами, як і з уваги на заплиноване перенесення до інших приміщень, ми не могли розвинути наших книжкових публікацій до такої міри, як було б потрібно і ми бажали б. Але, також і ця справа не була занедбана. Крім календаря УНС, що здобув собі вже загальне признання, під нашою фірмою появились деякі приватні публікації, як також уже в найближчих – можна б сказати – днях піде на пресу книжка-збірник: „Лука Мишуга, його життя і творчість". Можливо, що ще перед перенесенням до нових приміщень пощастить нам опублікувати заплиновану вже давно книжку про минуле і сучасне „Свободи", як також у найближчому часі вже буде віддана до друкарського складу більша праця-репортаж відомого нашого письменника Уласа Самчука: „Союз Незнаних — епос українства в Америці". Ця велика книга була написана з нагоди 75-річчя УНСоюзу і появиться тепер з нагоди його 80-ліття.

КУЛЬТУРНА КОМІСІЯ

Члени Головного Екзекутивного Комітету та всі редактори становлять разом Культурну Комісію УНС, яка мала б мати загальний нагляд над книжковими публікаціями та загальною культурною активністю в УНСоюзі, включно із такими щорічними активностями, як українознавчі курси і дитячі табори та щотижневі культурні імпрези під час вакаційного сезону на Союзівці. До Культурної Комісії належить також очолюваний головним радним проф. Мироном Куропасем Виховно-Дослідний Комітет. Комісія і Комітет, як такі, у звітовому часі не проявили більшої активности, хоча затруднені в Головній Канцелярії та в редакції її члени кожночасно в потребі нараджувались та спільно плянували.

НАШІ ПРОБЛЕМИ

При іншій нагоді вже була згадка, що ми в нашому видавництві, зокрема в редакції, маємо тих проблем стільки, скільки є днів в році та годин праці кожного дня. „Свобода" і „Український Тижневик" є офіціяльними органами Українського Народного Союзу, але вони є рівночасно і речниками нашої громади та нашого народу і належать до тієї пресової „четвертої домени", що грає рішальну ролю в модерному суспільстві та його розвитку. Це Тома Джефферсон свого часу заявив, що коли б він мав рішати про те, чи ми маємо мати уряд без преси, чи пресу без уряду, то він ані хвилини не вагався б, щоб вибрати це останнє — пресу без уряду. В наших теперішніх обставинах УНСоюз одинокий — і підкреслюю це: одинокий — що може і має засоби, як і велику традицію, щоб не тільки вдержати, але ще дальше розбудувати цю нашу „четверту домену".

Крім згаданих уже наших проблем з наладнанням відповідного і кваліфікованого редакційного складу, нашою найбільшою проблемою є — до речі вирішене вже Головним Урядом — збільшення об'єму „Свободи" та „Українського Тижневика". Ви є між народом і самі знаєте безліч усяких нарікань і докорів на те, що „Свобода" не друкує надісланих матеріялів, друкує їх з великим опізненням тощо. Інша справа, що не всі надіслані матеріяли надаються до друку, але також правдою є, що ми не маємо можливости використати також і чимало добрих і вартісних матеріялів.

Про проблеми із самими матеріялами, із постійними натисками, часом навіть і погрозами, постійними претенсіями, що друкувати і що не друкувати вже навіть не говорю, бо це наш редакційний „хліб насушний".

ЗАКІНЧЕННЯ

У цьому звіті була згадка про одного з батьків цієї країни та його оцінку преси. Ця преса, її роля, вартість і значення в суспільному житті була зокрема предметом багатьох виступів і коментарів та навіть судових рішень у звітовому часі, хочби у зв'язку з відомою справою Пентаґонських документів і вже в цьому році із т. зв. вотерґейтською аферою. Справа ясна: преса не тільки реєструє й інформує про події, але й їх спричиняє та унапрямлює. Цікаво висловився про це свого часу Герберт Брокер, редактор гартфордського „Кирант", який ствердив, що „у З'єднаних Стейтах Америки є не тільки три складові частини крайового уряду — законодавча, судова і екзекутивна — про які ми вчилися в школі. Ще бо є окрема і неофіяльна, але есенціональна четверта. Це преса, засіб інформації із обов'язком давати громадянству образ дійсности. Без цього прийнята трилогія Конґресу, Президента і Суду не могла б функціонувати . . ."

Ми могли б це із ще більшою точністю віднести до нашої вільної громади та до нашої преси, яка в наших обставинах є майже виключним засобом інформації та порозуміння. Якщо ми хочемо жити, як спільнота, розвиватись, творити і бути „частиною множества", з якою рахуються, ми повинні і мусимо за всяку ціну не тільки зберегти, але і двигнути на нові вершини нашу пресу. Головний Уряд УНСоюзу має в цьому рішальне слово й історичну відповідальність.

(Продовження буде)

В Україні роджений

СЛ. П. МИСТЕЦЬ-МАЛЯР МИКОЛА ЧУЛАЄВСЬКИЙ

На дверях нюйоркського Літературно - Мистецького Клюбу оголошення: „Виставка образів мистця-маляра Миколи Чулаєвського".

Незнайоме ім'я. Перша думка: „мабуть, модерніст якийсь". І нерішучий крок назад. Потім — крок вперед. Чим я ризикую?

Коло входу, за столиком сива людина з блідим, втомленим обличчям. Знайомлюся з мистцем. Виявляється, земляк, киянин. Розбалакалися. Згадуємо Київ, університет, де вчився маестро, київські наддніпровські парки, зелену молодість. Він розповідає, як у 1937-му році йому довелося попасти в пазурі НКВД і відбути 5 років каторги на Сибіру. Теплі і тяжкі спогади . . .

Ховаючи зворушення, відходжу від співбесідника і, о, чудо! — опиняюся серед української природи, такої милої і такої далекої. Стіни залі обвішані кількома десятками перзажів, знайомих до сліз близьких. Наша Київщина, а може Полтавщина, Харківщина? Можливо, але це неважно! Отакий гайок і озерце у Кончій Заспі під Києвом, а ця річка нагадує село Лозовеньки під Харковом, де тече така сама річечка, як ця, на картині. А ось картина, що зветься „Пасіка мого діда". Така самісінька пасіка була й у діда мого чоловіка, там вдома.

Очі розбігаються, хочеться придбати всі ці милі серцю картини, щоб у тебе в хаті розгостилась Україна. Вибираю одну — „Світ вечірній": берег тихої річки з маленьким човником, прип'ятим до палі, рожево догорає вечірня зоря, відбиваючись у прозорій воді, замислився, наче на вечірній молитві, гайок на протилежному березі. І така блаженна тиша відчувається навколо, і таку любов і ніжність вклав мистець у цю свою працю, що я не можу відірвати від неї погляду. Як треба любити свій край, щоб так дбайливо зберігати в пам'яті його природу і так її відтворювати!

Купую уподобану картину, вертаюсь додому і вішаю у себе в спальні. І кожного разу, коли на серці сумно, дивлюсь на неї — і спокій „світу вечірнього" опановує душу.

Я передала маестрові збірочку своїх поезій, він намалював і подарував мені картину, навіяну одним із моїх віршів. Вона називається „Соняшники", як і вірш.

Помер мистець. Роки заслання на Сибіру і 20-літня тяжка фізична праця тут, в Америці (він працював „джeнітором" у будинку, населеному переважно муринами і пуерторіканцями) зробили свою убивчу роботу, позбавили його здоров'я. Розраду він знаходив у малюванні, цілком присвяченому коханій батьківщині.

Не мені судити творчість Миколи Чулаєвського, для цього є критики - фахівці. Можливо, що вона не до вподоби тим, хто йде модерними шляхами в образотворчому мистецтві. Але той, у кого в серці ще живе Україна, напевно дивиться на його картини з глибоким зворушенням.

Хай же не буде йому тяжкою чужа земля!

Алла Коссовська

РОЗПРАВА МОСКВИ З БОРЦЯМИ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

про прибуття нашого відділу, німці і польські поліцаї нас заатакували. Після короткого бою ми мусіли відступити до Садівського, лісу, де з сотнею УПА був Петро Ковальчук.

Бої українських повстанців на Волині проти німців продовжалися аж до їх відступу з України. Після того вся увага українського підпілля і УПА була звернена проти червоного окупанта — Москви. В протимосковській боротьбі І. Чайка, О. Кухарук та П. Ковальчук витривали довгі роки. Ловили їх московські душогуби - чекісти по всьому СССР. П. Ковальчука та І. Чайку совєтський суд в Україні засудив „до найвищої міри покарання — розстрілу", О. Кухарука — на 15 років ув'язнення і 5 років заслання після відбуття кари.

Даремно, однак, московський окупант намагається заплямити їхню пам'ять. Вони чесно пройшли свій життьовий шлях, віддавши своє життя справі визволення України. Що б не писали каґебівські „журналісти", їм не вдасться приховати злочинів большевицько - московської системи, приписуючи ці злочини українським революціонерам.

На Ерлянґенському університеті відбувся вечір УВУ

Ерлянґен. — Заходами Українського Вільного Університету і при співпраці Ботанічного інституту Ерлянґенсько-Нюрнберзького Університету тут влаштовано 11 травня семінар на тему „Орієнтація організмів, як динамічна проблема довкілля". Завданням цього семінару, на якому було прочитано дев'ять доповідей, було розглянути питання орієнтації організмів з біологічного аспекту. Допові читали професори Ерлянґенського університету - проф. В. Гавпт і доц. Г. Рюппель, Штутттардського — доц.: У. Куль, доц. Л. Цісар і проф. Е. Шюц, Тюбінґенського — проф. Г. М. Петерс, та Українського Вільного Університету — проф. В. Янів, проф. И. Кратохвіль і проф. О. Кульчицький. Цей семінар був четвертим з черги в загальному циклу Семінарів, ініційованих Українським Вільним Університетом у співпраці з німецькими університетами в Мюнхені, Штутґарті та Ерлянґені-Нюрнберзі. Інші семінарі були присвячені спільному відзначенню 250-річчя з дня народження українського філософа Григорія Сковороди.

День Матері Осередку СУМА в Рочестері

13-го травня 1973 р. Осередок СУМА ім. ген. Грицая Перебийноса в Рочестері влаштував День Матері з мистецькою різноманітною програмою.

Промову в честь усіх українських матерів прочитала старша юначка Марія Попович. Три дружинниці: Галя Гулькевич, Дарка Гавришків, Леся Жмур під звуки ґітари, виконали три українські пісні.

У програмі вперше виступала новостворена юнацька мандолінова оркестра під керівництвом проф. Е. Цегельського. В оркестрі ще небагато членів. Надіємось, що в майбутньому багато юнаків і юначок приступлять до цієї гарної оркестри.

Відтак деклямувала старша юначка Наталя Целюх. На закінчення сумівський танцювальний гурток „Веселка" під керівництвом О. Юрчинського виконав три народні танки.

Після мистецької програми, голова Осередку П. Час, в присутності члена Головної Управи ММ. Лисака, та булавного В. Рабарського, роздав відзнаки юнакам та юначкам, що успішно перейшли іспити, які відбулися минулого місяця. Успіхи юнацтва нагороджено оплесками численних батьків та гостей.

І. М.

Бл. п. Михайло Стронціцький

5-го квітня ц. р. помер в Англії бл. п. Михайло Стронціцький, проживши 80 літ. Як старшина австрійської армії вступив у 1918 р. до УСС-ів під командою полк. Є. Коновальця, а згодом служив як адютант 2-го бригади 6-ої стрілецької дивізі під командою ген. М. Безручка. По закінченні війни повернувся до Львова, де покінчив правничі студії. Після закінчення суддейської аплікатури одержав посаду судді в Калуші. Там працював біля 10 років, а в 1937 р. його іменували суддею Окружного суду в Тернополі.

Із вибухом польсько - німецької війни, польська влада арештувала його й вивезла до Берези Картузької, а по розвалі Польщі повернув до Тернополя. Тут знову його арештували большевики і впереніс злидні й терпіння большевицьких примусових таборів праці. Щойно в 1942 р. видістався щасливо з того „раю" на підставі умови Сікорський-Сталін і переїхав до Персії. Працював кілька років у Тегерані, а по ліквідації таборів і закінчення війни переїхав до Англії та як пенсіонер доживав віку в українській інвалідській оселі. Помер у шпиталі в Гільфорд (Саррей) і там похований на місцевому кладовищі 12 квітня 1973 р.

Ю. Ц.

Повідомлення

КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕНТРАЛЬНИХ МОЛОДЕЧИХ І СТУДЕНТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ПРИ УККА

повідомляє Українські Молодечі, Студентські і Спортові Організації в ЗСА, що

в днях 23 і 24 червня 1973 року
НА ОСЕЛІ СУМА в ЕЛЛЕНВІЛ, Н. Й.

— відбудуться —

СПОРТОВІ ІГРИЩА

з наступною програмою:

І. СПОРТОВІ ЗМАГИ:

А) Легкоатлетика:

1) **Юнаки і юначки від 11 до 14 років життя:**
Конкуренції: Біг 60 метрів; скок у височінь, скок у далечінь; стусан кулею 6 ф.

2) **Юнаки і юначки від 15 до 18 років життя:**
Конкуренції юначок: Біг 60 метрів; 4 x 60 метрів (ґінці); скок у височінь; скок у довжінь; стусан кулею 8 ф.
Конкуренції юнаків: Біг 100 метрів; 4 x 100 метрів (ґінці); скок у височінь; скок у довжінь; мет диском; стусан кулею 12 ф.

3) **Мужчини і жінки понад 18 років життя:**
Конкуренції жінок: Біг 60 метрів; 4 x 100 метрів (ґінці); скок у височінь; скок у довжінь; мет диском; стусан кулею 8 ф.
Конкуренції мужчин: Біг 100 метрів; 4 x 100 метрів (ґінці); біг 1000 метрів; скок у височінь; скок у довжінь; мет диском; мет ратищем; стусан кулею 16 ф.

Б) Відбиванка:

1) Юнаки — до 18 років життя
2) Юначки — до 18 років життя
3) Мужчини — понад 18 років життя
4) Жінки — понад 18 років життя

В) Копаний м'яч:

1) Доріст — до 13 років життя
2) Учні — до 15 років життя
3) Юнаки — до 18 років життя
4) Сеньйори — понад 18 років життя

ІІ. ДЕННИЙ ПОРЯДОК:

Субота, 23-го червня 1973 р.:

8:00-10:00 — Реєстрація учасників і розміщення;
10:30-11:00 — Офіційне відкриття Спортових Ігрищ;
11:00- 1:00 — Змагання — легкоатлетика (всі роди);
1:00- 2:00 — Обідова перерва;
2:00- 4:00 — змагання — легкоатлетика (продовження);
4:00- 7:00 — відбиванка (до пів-фіналів);
4:00- 7:00 — копаний м'яч (юнацькі дружини);
7:00- 7:30 — Вечеря;
9:00 11:30 — Товариський вечір;
12:00 — Нічна тиша.

Неділя, 24-го червня 1973 р.:

7:00 — Вставання;
8:00- 8:30 — Ранній апель;
8:30- 9:30 — Сніданя;
9:00-10:00 — Богослуження в таборових каплицях;
10:30- 1:00 — Фінали легкоатлетики;
1:00- 2:00 — Обідова перерва;
2:00- 5:00 — Копаний м'яч (сеньйори) і фінали відбиванки;
5:15 — Закриття Спортових Ігрищ

1. Реєстрацію учасників Спортових Ігрищ переводять Крайові Управи: СУМА, ПЛАСТ, ОДУМ і СУАСТ-УСЦАК, в рамцях своїх Організацій до 16-го червня 1973 р.
2. Учасниками Спортових Ігрищ можуть бути тільки члени Організацій і Товариств, які входять в склад Конференції Українських Центральних Молодечих і Студентських Організацій при УККА.
3. За переведення Спортових Ігрищ відповідають: Організаційна Комісія, Провід Змагань, Суддейська Комісія, Комісія Відкликів, Команда табору та Технічна Комісія, які створено із представників тих організацій і Товариств, які зголосили свою участь в Спортових Ігрищах.
4. Закликаємо всю організовану українську молодь до численної участи в цьогорічних Спортових Ігрищах.
5. За ближчими інформаціями просимо звертатись до Крайових Управ своїх організацій, або на адресу Організаційної Комісії:
315 East 10th Street, New York, N.Y. 10009;
Tel. (212) GR 73084.

ОРГАНІЗАЦІЙНА КОМІСІЯ СПОРТОВИХ ІГРИЩ

ЖИДИ ПЛЯНУЮТЬ ВЕЛИКУ ДЕМОНСТРАЦІЮ ПРОТИ БРЕЖНЄВА У ВАШИНГТОНІ

Вашинґтон. — За одержаними інформаціями, жидівські чинники підготовляють велику протисовєтську демонстрацію у зв'язку з приїздом до ЗСА Леоніда Брежнєва. Демонстрація відбудеться у Вашингтоні 17 червня. Організатори розраховують на не менше як 15,000 учасників з різних місцевостей Америки.

ПРОФ. Т. МАЦЬКІВ НАЙМЕНОВАНИЙ НА ДИРЕКТОРА СТУДІЙ

Акрон, Огайо. — Рада Довірених Акронського Університету 23-го травня ц. р. прийняла рекомендацію Президента цього університету та найменувала проф. д-ра Теодора Мацькова на директора програми совєтських студій з важністю від 1-го травня ц. р. — інформує секретар Ради Довірених Університету Ян Р. МекҐреґор. Досі проф. Т. Мацьків був координатором програми тихх студій.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 25-го травня 1973 р. на 77-ім році свого працьовитого життя, відійшла від нас у Вічність, по важкій недузі, заосмотрена Св. Тайнами наша Найдорожча

ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ і ТЕЩА

бл. п.
МАРІЯ ПАТЕР

ПОХОРОН відбувся 29-го травня 1973 р. з похоронного заведення Метрополітан Фюнерал Сервіс, 191 Евеню „А" в Ню Йорку під дирекцією Йосифа Сенковського до української православної церкви Всіх Святих, 206 Схід Одинадцята вулиця в Ню Йорку, на український православний цвинтар у Бавнд Бруку, Н. Дж.

Складаємо щиру подяку о. протопресвітерові Іванові Ткачукові й о. Володимирові Базилевському за відправлення Панахид, Літургії і похоронного обряду та о. протопресвітерові Федотові Шпаченкові за уділення Покійній Св. Тайн. Рівнож дякуємо усім нашим Приятелям і Знайомим, які віддали останню християнську прислугу Покійній, за молитви, слова розради і пожертви на Служби Божі.

Горем прибиті:

АНТІН — муж
МАРІЯ — дочка
о. ПАВЛО ШАДУРСЬКИЙ — зять
ЗЕНОН — син
РАЇСА і КЛАВДІЯ — внучки
Близча і дальша Родина в Україні і на еміграції

Замість квітів на могилу, просимо складати пожертви на Фонд Катедр Українознавства (ФКУ) в Гарвардському Університеті.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в суботу, 9-го червня 1973 року, по короткій і важкій недузі, заосмотрена Найсвятішими Тайнами, відійшла у Вічність наша Найдорожча МАМА, БАБУНЯ і ТЕТА

ІВАННА з ЯРОСЕВИЧІВ
СКОПЛЯКОВА

ПАНАХИДИ — в понеділок, 11-го та вівторок, 12-го червня 1973 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Петра Яреми, 129 East 7th St., New York, N.Y.

ПОХОРОН — в середу, 13-го червня 1973 р. о год. 9-ій ранку з того ж похоронного заведення до Українського Католицького Храму Благовіщення Пречистої Діви Марії, 48-26 171st Street, Fresh Meadows, N.Y.

ТЛІННІ ОСТАНКИ будуть поховані на місцевому цвинтарі Mt. St. Mary's Cementary, 172-00 Booth Memorial Avenue, Flushing, N.Y.

В глибокому смутку:

БОГДАННА, ВОЛОДИМИР і ВОЛОДИМИРА ГНАТКІВСЬКІ
ІВАННА і ВАСИЛЬ ЛЕВИЦЬКІ з РОДИНОЮ
МАРІЯ ЯРОСЕВИЧ

УКРАЇНЦІ НЮ ЙОРКУ і ОКРУГИ!

18-го червня ц. р. до ЗСА прибуває Л. Брежнєв — володар імперського царства СССР. Він шукає економічної підтримки для будови московського комунізму в СССР, уряд якого намагається ліквідувати українську й інші поневолені Москвою нації, — злити їх з „великим русским народом".

Не можемо мовчати. Нашим обов'язком є запротестувати проти большевицького вандалізму в Україні, пригадати американцям про злодійську політику Л. Брежнєва.

Для того Організації Українського Визвольного Фронту в співпраці з Об'єднаним Комітетом Українсько-Американських Організацій м. Ню Йорку — Відділ УККА — разом організують в неділю, 17-го червня, о год. 2-ій протестаційну демонстрацію. Збірка демонстрантів на 47-ій вулиці і 1-ша евеня, напроти будинку Об'єднаних Націй.

Прибудьмо всі, пригадаймо замучених у голодовій облозі і запротестуймо проти нинішнього національно-культурного винароднення в Україні, яке веде большевицький уряд під проводом Л. Брежнєва.

Всі на демонстрацію! Вимагаймо звільнення культурних діячів України.

Геть московський колоніялізм!

Масовою участю підтримаймо демонстрацію ПАБНА — в понеділок, 18-го червня, год. 6-та, місце: 5-та евеня і 42-га вулиця.

ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ в ЗСА

З болючим жалем повідомляємо Рідню, Приятелів і Знайомих, що 8-го червня 1973 р., несподівано, відійшов у Вічність на 50-му році життя наш Найдорожчий БАТЬКО

сл. п.
МАРКО ГОЛУБІНКА

ПАНАХИДА відбудеться в понеділок, 11-го червня ц. р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Gais Funeral Home, 57-34 Catalpa Avenue, Richwood, N.Y.

ПОХОРОН відбудеться у вівторок, 12-го червня 1973 року о год. 9-ій ранку з того ж похоронного заведення до церкви Пречистої Діви Марії в Озон Парку, 97 Ave. і 87th Street, опісля на цвинтар Сайпрес Гилл.

Горем прибиті:

син — ПЕТРО
дочка — МОНІКА-МАРІЯ

В ПЕРШУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Дорогого і Незабутнього БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п.
МИХАЙЛА ПОПИКА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА

в четвер, 14-го червня 1973 року
о год. 8-ій ранку
в церкві св. Михаїла
при Чеснат вул. з ЙОНКЕРС, Н. Й.

Донька ЛЮБОМИРА СОХАН з РОДИНОЮ

КРІМ ВІНКА НА СВІЖУ МОГИЛУ

бл. п.
Д-ра Нестора Любомира Савчака

БАТЬКА НАШОЇ СПІВРОБІТНИЦІ Л. КОЛЕНСЬКОЇ, ЗЛОЖИЛИ 60.00 ДОЛЯРІВ НА ОУСПІЛЬНУ СЛУЖБУ УКРАЇНСЬКОГО КОМБАТАНТА

ПРАЦІВНИКИ В-ВА „СВОБОДИ"
і
ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ УНСОЮЗУ

З глибоким жалем повідомляємо Членів ОДВУ і все Українське Громадянство, що 7-го червня 1973 р. в Трентоні, Н. Дж., помер несподівано наш прикладний Член і Друг

сл. п.
ІВАН ТАЩУК

на 54-му році життя.

ВІІ. Дружині, Дітям, Рідні висловлюємо наше глибоке співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

25-ий ВІДДІЛ ОДВУ в ТРЕНТОНІ, Н. Дж.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Д-ра НЕСТОРА ЛЮБОМИРА САВЧАКА на Фонд Блаженнішого зложили 60.00 долярів:

Зоня і Ярослав ЛІЩИНСЬКІ
Оксана і Дам'ян ЛІЩИНСЬКІ
Д-ри Дарія і Ярослав МИНДЮКИ
Ліда і Володимир ВЕЛИЧКОВСЬКІ
Леся і Ярослав ТКАЧІ
Леся і Мирон СТЕБЕЛЬСЬКІ

ОКРУГА ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ СТЕЙТУ НЮ ДЖЕРЗІ для вшанування

80-РІЧЧЯ „СВОБОДИ"

— влаштовує —

БЕНКЕТ-ЗАБАВУ

який відбудеться

16-го червня 1973 року, о год. 5-ій веч. в УНДомі
при 90 Fleet Street, JERSEY CITY, N.J.

Зголошення на Бенкет-Забаву приймають секретарі місцевих Відділів.

КОМІТЕТ

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ нашого Найдорожчого МУЖА, БАТЬКА і ДІДУНЯ

бл. п.
Володимира Качмарського

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в СЕРЕДУ, 13 ЧЕРВНЯ 1973 р. о год. 7-ій веч.
в Українській Католицькій Церкві
ПОКРОВА БОЖОЇ МАТЕРІ
97-06 — 87-ма вулиця, ОЗОН ПАРК, Н. Й.

Про молитви просить —
дружина ОЛЬГА з РОДИНОЮ

З жалем сповіщаємо, що 7-го червня 1973 р. в Трентоні, Н. Дж., несподівано відійшов у Вічність наш Дорогий Побратим

сл. п.
ІВАН ТАЩУК

бувший вояк Буковинського Куреня в 1941-42 рр., незламний український патріот, який один з перших прямував до Києва з вірою про визволення України.

ВІІ. Дружині, Дітям, Рідні висловлюємо наше глибоке співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ГОЛОВНА УПРАВА СВУР

УВАГА! УВАГА!

ЗАПРОШУЄМО ШАНОВНИХ ЧЛЕНІВ ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ

„Самопоміч" в Ню Йорку

на

ПОСВЯЧЕННЯ ДОМУ

під 108 Друга Евню в Ню Йорку

що відбудеться

в неділю, дня 17-го червня 1973 р., о год. 6-ій по поп.

Після посвячення товариська гутірка і перекуска.

УПРАВА

ПАТРІЯРША ЗУСТРІЧ В НЮ ЙОРКУ

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

привітали традиційно хлібом і сіллю та короткими словами представники парафії св. Юра радник Б. Ластовецький та адвокат Степан Ярема в товаристві дітей школи св. Юра та представників Пласту і СУМА. Члени цих організацій заповнили до останнього місця бальокни в церкві.

До торжественної Святої Літургії в церкві став Блаженніший разом з митрополитом Амврозієм та Єпископами Владикою Иосифом Шмондюком, Владикою Ізидором Борецьким, Владикою Ярославом Ґабром та Владикою Василем Лостеном і в сослуженні протоігумена ОО. Василіян о. Патрика Пащака, пароха церкви св. Юра ігумена о. д-ра Володимира Ґавліча та о. П. Федорчука і о. С. Голика, ЧСВВ. Діяконував о. Маріян Бутринський з парафії свв. Володимира і Ольги в Чикаґо. Співав хор під дириґентурою Івана Хомина, зустрівши вхід Блаженнішого та Владик до церкви могутнім „Буди ім'я Господнє". Після св. Євангелія Блаженнішого зворушливо привітав парох церкви св. Юра о. д-р Володимир Ґавліч. Повний текст цього привітання буде надрукований в черговому виданні „Свободи". На привітання відповів Блаженніший. Після тисячів миль вже відбутої подорожі — говорив Блаженніший — це наше сьогоднішнє зібрання з улюбленим Митрополитом Амврозієм та іншими Владиками і з вами всіми це надзвичайна подія, це щось великого, небуденного... Блаженніший згадував про свої інші подібні зустрічі які залишили в нього не тільки найкращі враження але і впевненість про велокість та могутність українства. Говорив Блаженніший і про змагання до досконалости в туземному нашому житті, що й є метою монаших чинів. На закінчення повторив Блаженніший висловлене вже при іншій нагоді твердження про мету його відвідин: не будь-які матеріяльні здобутки, але любов і єдність у змаганнях до великого. Точніший хід думок проповіді Блаженнішого буде поданий в черговому виданні „Свободи". Святу Літургію закінчено многоліттєвіями.

В неділю перед полуднем Верховний Архиєпископ відвідав Стемфорд, осідок Стемфордської деєцезії, де відправив Архиєрейську Святу Літургію, а вечером того ж дня повернувся до Ню Йорку, де зустрівся з Екзекутивою Українського Конґресового Комітету та взяв участь в бенкеті, підготованім Громадським Комітетом міста Ню Йорку.

ЗУСТРІЧ З ЕКЗЕКУТИВОЮ УККА

Зустріч з Екзекутивою УККА відбулася безпосередньо після повороту Верховного Архиєпископа із Стемфорду. Від імені УККА екзекутивний віцепрезидент Иосиф Лисогір привітав Блаженнішого, коротко з'ясовуючи найголовніші завдання цієї української громадської централі в ЗСА. Одночасно він попросив Верховного Архиєпископа про його оцінку ситуації та українських потреб і завдань. Відповідаючи присутнім членам Екзекутиви УККА, Блаженніший зокрема підкреслив важливість українського поселення в ЗСА, як найбільшого і найсильнішого щодо зорганізованости та засобів в українській діяспорі. Така позиція, — говорив він, — зобов'язує і тому найважливішим є усвідомити собі та належно оформити плян діяльности на майбутнє. Провідники українського громадського і політичного життя мусять мати на увазі складність нинішньої ситуації у світі. Ми живемо в дуже критичному часі і мусимо зробити все, щоб „майбутні покоління не проклинали нас за наше недбальство", при виконуванні наших обов'язків. Ми повинні бути свідомі нашої відповідальности за майбутнє не тільки наших поселень, але й усього українського народу. Верховний Архиєпископ звернув також увагу на важливу недалеку подію, а саме заплянований черговий Світовий Конгрес Вільних Українців, у якому американські українці відіграють ключеву ролю. Враховуючи всі існуючі можливості і нагоди, ми завжди повинні думати — говорив він — не тільки про те, щоб вдержати наші позиції, а діяти під кутом їх дальшої розбудови. У нашій праці і наших плянам „ми мусимо зберегти твердий хребет" і мусимо дбати про збереження наших найбільших національних цінностей, якими не можна ані нехтувати, ні торгувати. Закінчуючи свої заввагі, Верховний Архиєпископ побажав Екзекутиві УККА найкращих успіхів та досягнень в праці. Заключне слово подяки від імени Екзекутиви сказав екзекутивний директор мгр І. Базарко, який підкреслив, що праця УККА ведеться в двох напрямках: збереження української субстанції на терені ЗСА, а також по лінії активної політично-пропаґандивної праці з метою дати максимальну допомогу українському народові в Україні. Після закінчення формальної частини члени Екзекутиви УККА ще мали змогу окремо розмовляти з Блаженнішим.

ПРИВІТАЛЬНИЙ БЕНКЕТ

Величава гостина в найбільшій залі готелю „Американа", яку вщерть заповнило українське громадянство метрополітального Ню Йорку, мала характер прощальної зустрічі з Верховним Архиєпископом напередодні його повороту до Риму. О год. 7:15 на залю увійшли почесні гості під проводом Митрополита Української Католицької Церкви в ЗСА Амврозія Сенишина, владик Йосифа Шмондюка, Ярослава Габра та гостя з Канади владики Ізидора Борецького, а незабаром прибув сам Достойний Гість, Блаженніший Кир Йосиф, якому приявні влаштували бурхливу овацію. Гостину відкрив молитвою митрополит Амврозій Сенишин, а з привітальним словом від Об'єднаного Громадського Комітету виступив його голова д-р Роман Осінчук. У своєму слові він підкреслив непохитність вірних Української Католицької Церкви у змаганнях за досягнення патріярхального устрою та їхню готовість підтримати всіми способами заходи в тому напрямку Верховного Архиєпископа. Згідно з програмою, перед самою вечерею відбулася мистецька частина у виконанні мішаного хору „Думка" під керівництвом д-ра Ігоря Соневицького та дівочого хору СУМА „Жайворонки" під керівництвом інж. Романа Степаняка. Дві точки виконала солістка Христина Осадца-Павксіс, меццо-сопрано. Зворушливе привітальне слово сказав відомий наш артист-мистець Йосиф Гірняк, який, наголошуючи вийнятково історичну ролю і місію Верховного Архиєпископа, підкреслив, що коли б Верховний Архиєпископ „не появився був тут перед 10-ти роками, то багато з нас не мали б змоги сьогодні молитися українською мовою". Сьогодні доля нас всіх „у Ваших стіп і у Ваших руках", говорив він, заявляючи про вірність українців католиків в ЗСА ідеям і задумам Верховного Архиєпископа. Глибоке враження залишив серед присутніх виступ раввина проф. М. Вишограда з Сити коледжу, який вітав Верховного Архиєпископа від імені жидівської спільноти великого Ню Йорку традиційним жидівським привітом із Святого письма: „Благословен, хто приходить в ім'я Боже". Раввин Вишоград підкреслив видатну допомогу Української Католицької Церкви під проводом митрополита Андрея Шептицького та тодішнього єпископа і теперішнього Верховного Архиєпископа і Кардинала Йосифа Сліпого для жидівських мешканців західніх українських земель в часі гітлерівського переслідування, згадуючи всіх тих, які врятувалися від смерти з допомогою тодішньої ієрархії Української Католицької Церкви. За словами раввина Вишограда, українська церковна ієрархія тоді виявила незвичайно глибоке зрозуміння для основних прав людини і засвідчила це розуміння своїм поступуванням. Єпископ Йосиф Шмондюк у своєму слові підкреслив, що Українська Католицька Церква ступила „на початок нової эри", яка має принести завершення великої будівлі нашої Церкви — створення Патріярхату. На цьому шляху у змаганні за формальне визнання фактично існуючого вже патріярхального устрою потрібна тісна співпраця церковних чинників з вірними. За словами Владики Шмондюка, український народ багато причинився для справді правильного розуміння вчення Христа і повинен також у майбутньому бути впереді на шляху змагання за скріплення справжньої християнської духовости не тільки в Україні, але й у цілому світі. Владика Ізидор Борецький наголосив важливість співпраці обох митрополій УКЦеркви — канадської та американської для справи Української Помісної Католицької Церкви та відзначив заслуги американської митрополії і особисто Митрополита Амврозія в заходах щодо звільнення з заслання Верховного Архиєпископа, „патріярха наших душ", якого сьогодні екзархія охоплює не тільки українські землі, а поширилася на „вселенну Україну" в діяспорі. Центральною точкою гостини було, без сумніву, слово самого Достойного Гостя, який висловив велику радість з приводу дальшого розвитку і росту української громади. Вітаючи зібраних на прийнятті, Верховний Архиєпископ звернувся з закликом працювати для добра українського поселення в ЗСА і для всього українського народу... Він звернув увагу на те, що „перед нами велике майбутнє, але й великі небезпеки", але сьогодні ситуація відрізняється від того стану, який був у нас після першої світової війни, бо в нас тепер є широке розміння наших цілей і завдань, зросла наша свідомість. Треба тільки до решти викорінити неґативні моменти, треба перестати стидатися свого народу і своєї Церкви, бо це можуть робити тільки ті, які не знають історії свого народу і своєї Церкви. Ми, нащадки Володимира Великого, якому на Заході дорівнював тільки Карло Великий, нащадки Володимира Мономаха — не маємо чого стидатися, а повинні бути горді на наше минуле. Одночасно ми повинні думати про наше майбутнє і тому, говорив Верховний Архиєпископ, „я не говорю тут про прощання, я не хочу з Вами прощатися", але „я б хотів, щоб ця замітна хвилина викликала у вас застанову", щоб „ми призадумалися, що можемо зробити для свого народу". На закінчення, Верховний Архиєпископ звернувся з закликом до повної єдности, щоб „всі були разом, щоб діяли в один голос", бо йдеться „про велику справу", про „здійснення наших найвищих ідеалів". Повний текст тієї знаменитої промови Блаженнішого буде поданий із магнетофонного запису в чергових виданнях „Свободи". Слова Верховного Архиєпископа присутні прийняли бурхливими оплесками та вставанням з місць. Не було нікого на залі, кому б ці слова Найвищого Достойника Української Католицької Церкви, Ісповідника віри, не запали глибоко в душу. Бенкет, яким проводив в ролі майстра церемонії інж. Аполінарій Осадца, закінчено співом „Достойно є". В історії українського поселення закрилася, чи радше відкрилася чергова сторінка.

25-РІЧЧЯ ДІЯЛЬНОСТИ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

мадою і Шкільним Відділом Відділу УККА „Рідна Школа" перебрала всю відповідальність за українознавче шкільництво на терені Філядельфії. В цьому році, як подає однодніввка Української Учительської Громади у Філядельфії під назвою „Учітеся, брати мої" на 20-ій сторінці: „Управа Учительської Громади, Т-во „Рідна Школа" та Шкільна Референтура Відділу УККА у Філядельфії, шукаючи кращих умовин праці та можливостей піднесення рівня навчання й виховання в школах українознавства" оформила восьмиклясову школу в Північній Філядельфії під керівництвом проф. Ізидора Жилавого, таку ж школу при вулиці Френкліна під керівництвом проф. Володимира Мацькова і чотириклясову вищу (гайскул) школу для випускників обох згаданих нижчих шкіл під керівництвом проф. Володимира Лотоцького. Четверта точка повідомлення визначує точно: „Всі ці три школи підлягають Шкільній Раді і творять адміністраційну цілість під опікою Т-ва „Рідна Школа".

Від перших початків Управу „Рідної Школи" очолює інж. Степан Процик. В останніх двох роках, коли треба було нав'язати тіснішу співпрацю з Міською Радою (Бордом оф Едюкейшин) багато праці вложив заступник голови „Рідної Школи" Ігор Шуст. Річний бюджет школи виносить пересічно п'ятнадцять тисяч долярів. У школі працювали і працюють старші учителі з педагогічним довголітнім досвідом і молодші, що покінчили студії вже в Америці. Треба згадати тут ще проф. Володимира Лотоцького, що довгі роки був директором нашої школи, Володимира Мацькова, Ізидора Жилавого, таких відомих і заслужених педагогів, як д-р Петро Ісаїв, що його втрату в останньому році наша школа глибоко відчула, проф. Миколу Пасіку, що був деякий час директором школи, проф. Івана Бережного. Молодші вчителі — це колишні випускники нашої Школи Українознавства у Філядельфії. Для підготови нових вчителів у школі працює декількох асистентів, які відвідують лекції із старшими вчителями і дістають самостійні лекції.

Школа Українознавства „Рідної Школи" у Філядельфії має теж і свою бібліотеку веде курінь пластунок „Чортополохи" і її очолює професійна бібліотекарка п-і Марта Тарнавська. Кожного року Управа „Рідної Школи" виділює около шістсот долярів на закупівлю нових книжок для бібліотеки.

В цьому році матуральний іспит у Школі Українознавства „Рідної Школи" у Філядельфії складає чотирнадцять абітурієнтів, а саме: Ляриса Олександер, Уляна Береза, Аскольд Бук, Константин Возьний, Олег Завадівський, Сергій Ковальчук, Ляриса Кривуша, Леся Кузьма, Марія Кушнір, Адріян Левицький, Павло Лукіянович, Ігор Масюк, Олег Працьський і Гануся Стадниченко. Предсідником матурального іспиту є проф. Володимир Лотоцький. Як і попередніми роками, з нагоди випуску матурантів відбудеться святковий вечір для вручення дипломів, получений з трапезою і забавою для молоді. Цей вечір відбудеться в суботу 16 червня в парафіяльній залі церкви св. Йосафата на Френкфорді. Ця імпреза втішається звичайно повною увагою всієї громади, яка бачить і доцінює успіхи нашої молоді. Між іншими, абсольвентом нашої школи є перший докторант Українських Студій в Гарвардському університеті д-р Мирослав Субтельний. Абсольвенти Школи Українознавства „Рідної Школи" включаються в українське зорганізоване життя в нашій країні.

ОТ

„ГРОМАДА МОЖЕ ЧУДЕС ДОКОНУВАТИ"...

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

відспіванням відомої кантати Леонтовича „Почаївська Божа Мати". Солістами були Роман Цьолко і Теодосій Пришляк. Тенор Бронислав Пруц при фортепіяновому супроводі Олі Алескевич-Лавні виконав пісню Сосюри-Фоменка: „Любіть Україну". Артистка Ірина Лаврівська рецитувала пролог до поеми „Мойсей" Івана Франка. На закінчення мішаний хор „Бурлаки" при фортепіяновому супроводі Алі Мосійчук відспівав старогалицьку пісню Матюка „Крилець...". Хорами дириґував Юрій Лаврівський. Під час самої вечері приявні мали нагоду обмінятися своїми враженнями ід-р А. Дякун зміг представити гостей при головному столі.

Частину привітів розпочав настоятель боффалівської Святотроїцької української православної церкви о. д-р Семен Гаюк. У зворушливому слові вказав він на достойного Гостя як прикладного борця наших Церков у їхніх важких змаганнях. Українська Православна Церква бореться за свою автокефалію й Українській Католицькій Церкві треба боротися за свою помісність, бо ж ми маємо свій спосіб моління, свій питомий обряд, а все це становить суть нашої сили і нашої окремішности. Голова Екзекутиви Відділу УККА Василь Шарван запевнив Первоієрархові вірність зорганізованої української громади у його змаганнях за завершення устрою УКЦеркви Патріярхатом. Представник посадника міста, міський радний В. Франчак відчитав проклямацію, якою проголошено нашого Первоієрарха почесним громадянином міста Боффало. Представник повіту Ері, шериф М. Аміко прочитав чергову проклямацію, якою назначено дні 7 і 8 червня „Днями Кардинала Сліпого" в повіті Ірі. Голова Відділу Т-ва за ПУУКЦ д-р Андрій Дякун англійською і українською мовами подав історичний перегляд наших змагань за Помісність УКЦеркви та збереження наших прав на шляху до осягнення Патріярхату. Торонтський Єпископ Кир Ісидор Борецький вказав на Достойного Гостя, як людину, яка, приїхавши із підсовєтської 18-річної каторги, об'єднала наші розпорошені сили для боротьби за наше краще завтра і нашої Церкви і цілого народу.

Їх Блаженство у заключному слові з признанням і вірою висловився про потенціяльну силу, яка в нашій громаді і по всіх інших ще себе належно не виявила, називаючи її „Страшна Громада" у позитивному значенні. Розпорошені українці по всьому світі стоять перед великими завданнями. Поодинокі люди минаються, але народ вічний. Коли і як наш народ осягне свою мету і в церковній, і в національній ділянках, — залежить від нас самих. Ми не є вже отими скромними заробітчанами, що прибували колись у різні країни їхнього поселення. Ми мусимо позбутися нашої скромности, нашої національної хиби „моя хата з краю", відважно стати за права своєї Церкви і народу і тоді прийде хвилина здійснення наших національних мрій. В такому розумінні наша громада — це „велика сила, з якої складається й сила нашого народу і на українських землях, і розпорошеного у вільному світі. Иде про те, щоб та сила була виявлена і для справи Церкви і народу, а не пішла на услуги чужим або для задоволення і вигоди особистим потребам і амбіціям.

Делеґація з Клівленду, представники Т-ва за ПУУКЦ в особах д-ра Я. Крив'яка — голови і Степана Кікти, члена, передали Первоієрархові „Дар Любови" з Клівленду й околиці в сумі $20,000. Закінчено бенкет у піднесеному настрої відспіванням „Достойно єсть...".

П'ятниця 8 червня проходила під знаком молоді і від'їзду Їх Блаженства до Рочестеру. У шкільній каплиці при 995 Філмор учні цілоденної парафіяльної школи св. о. Миколая з Сестрами Служебницями, учителями, молоддю з інших шкіл, студентами, мирянами величаво впровадили Первоієрарха з його почтом, в якому були Владики Иосиф та Ісидор, і біля 20 духовників, до каплиці. На сходах привітали його учні квітами. В Архиєрейській Службі Божій взяли участь масово зібрані вірні. Стемфордський єпископ Иосип виголосив проповідь, звернену до учнів та їхніх батьків, в якій підкреслив потребу знання українознавчих предметів, вироблення національної свідомости і плекання духових вартостей, як також питоменностей нашої Церкви. Він кілька разів підкреслював: „Діти, запам'ятайте собі, запишіть собі, що до нас приїхав Перший Наш Патріярх". На закінчення промовив ще Первоієрарх, який, нав'язуючи до того, що попереднього дня було свято Вознесення, коли Ісус Христос вознісся на небо, виконавши всі призначені завдання. Кожний з нас прийшов на світ із завданнями, які він має виконати відносно своєї Церкви, свого народу і своєї родини. Ніхто з нас не знає, коли Господь покличе його до Себе. Одних кличе Він ще малими дітьми, іншим дозволяє на довге життя. Та кожний з нас мусить стати до останнього звіту перед Всевишнім і висловитись, як виповнив він своє завдання"...

Після Богослужби відбувся у залі парафіяльної школи св. о. Миколая сніданок, попереджений короткою, але по-мистецьки виконаною програмою, на яку склалися пісні „Чи знаєш ти", „Хата моя", „Де гори Карпати", що їх підготовили пані О. Коновка та Ольга Чмола. З короткими привітами виступали Т. Стасюк і від „Рідної Школи" О. Борачок; інші складали квіти. Сніданок приготовили пані та п. Степан Горгота зі своїми учнями (Куховарська школа). Члени Управи Т-ва за ПУУКЦ перед закінченням прийняття передали Первоієрархові портрет роботи мистця Маріяна Борачка, який Блаженнішому дуже припав до вподоби. Коротке слово з цієї нагоди виголосила Оксана Бережницька. Деякі члени Товариств мали нагоду особисто скласти даток на „Дар Любови". Відспіванням многоліттєвія закінчено так довго очікувані зустрічі з Їх Блаженством.

О годині 4-ій по полудні гурт громадян востаннє прощав свого Первоієрарха, який покидав відомий йому з діяльности український осередок „Місто Добрих Сусідів" - Боффало.

Перед від'їздом на радіопрограмі Василя Шарвана в етері пролунали слова редактора щоденних вістей Ігоря Чмоли: „Ми всі вдячні нашому Первоієрархові, що не забув до нас прибути і завдав собі стільки труду, щоб присвятити нам усім отих кілька незабутніх днів. Ми обіцяємо підтримувати всі ці кроки Верховного Архиєпископа, щоб врешті осягнути завершення УКЦеркви патріяршим устроєм. Ми вдячні церковно-громадському комітетові міста Боффало й округи Ніаґра Фаллс, під головуванням о. шамб. д-ра Павла Івахова з місцевими парохами, голові Екзекутиви Відділу УККА Василеві Шарванові, голові і членам Управи Т-ва за ПУУКЦ д-рові Андрієві Дякунові та всім іншим, яких важко поіменно вичислити, за їхню жертвенну підготову. Ми вдячні повітовій та міській Управам за звеличання днів наших святкувань, за особисту присутність голови повіту Едварда Ріґена, посадника Стенлі Маковского та за проголошення відповідних проклямацій. Ми вдячні міській поліції за піклування і охорону нашого Первоієрарха від хвилини його переїзду кордону аж до відлету літака. Ми вдячні місцевим телевізійним станціям і часописам за відзначення днів нашої радости на своїх програмах та сторінках. Наша громада пам'ятатиме завжди ці історичні дві відвідин Первоієрарха на нашому терені"...

Перешкоджені конгресмени Сміт, Кемп і Дульскі, не маючи можливости особисто привітати Їх Блаженство (перебуваючи у Вашинґтоні), — прислали свої телеграми.

О.Б.

ЯПОНСЬКА ДЕЛЕҐАЦІЯ ВІДВІДАЛА УКРАЇНУ

Київ. — В днях 31 травня і 1 червня тут побувала делеґація Всеяпонської конференції праці (Домей) під проводом голови Домей Сейдзі Амаіке. Делеґація зустрінулася з представниками уряду УССР, а також відбула конференцію з представниками Української Профспілкової Ради. В час перебування в Києві члени делеґації відвідали завод електронних обчислювальних і керуючих машин та оглянули важливі історичні пам'ятки міста.

БОМБАРДУВАННЯМ КАМБОДЖІ ЗСА ударемнили — на думку поінформованих кіл— можливості скорої перемоги комуністів у тій країні. У висліді цього бомбардування протягом останніх чотирьох місяців у Камбоджі згинуло яких 10 000 партизанів, і яких 10 000 було поранених. Кількість комуністичних партизанів у Камбоджі обраховують на 30 000 вояків, а в тому яких 5 000 північнов'єтнамських комуністів.